

ሌላው

አጽናኝ ::

**LAPSLEY / BROOKS FOUNDATION, INC.
1701 N. GREENVILLE AVE. ST. 810
RICHARDSON, TEXAS 75081, USA**

ማውጫ ::

ምዕራፍ ፩ በጳጳስጥላክ ጊዜ ምን ሆነ? ፲፪ 7

ሀ) ሃምሳው የጳጳስጥላክ ቀናት ::

ለ) በብሉይ ኪዳን ጊዜ ይደረግ የነበረው የጳጳስጥላክ በዓል ምን ያመለክት ነበር?

ሐ) የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ::

መ) በጳጳስጥላክ ኃይል መስበክ ::

ምዕራፍ ፪ መንፈስ ቅዱስ ማን ነው? ፲፪ 15

ሀ) መንፈስ ቅዱስ ከሥላሴ ሦስተኛው ነው ::

ለ) የመንፈስ ቅዱስ መታወቂያ ምልክቶች ::

ሐ) መንፈስ ቅዱስና የክርስቶስ ሕይወት ::

መ) ለመንፈስ ቅዱስ የተሰጡ ልዩ ልዩ ስሞች ::

ምዕራፍ ፫ መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን ጊዜ :: ፲፪ 31

ሀ) ስለ መንፈስ ቅዱስ በትንቢት መነገር ::

ለ) ለልዩ ልዩ ተግባሮች መንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደ ሰጠ ::

ሐ) በብሉይ ጊዜ በሰዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ ቢወርድም አለመቀመጡ ::

ምዕራፍ ፱ መንፈስ ቅዱስ በአራቱ ወንጌላት እንዴት እንደ ተጠቀሰ። 78 37

ሀ) ስርየት የሌለው ኃጢአት እንዴት ያለው ነው?

ለ) መንፈስ ቅዱስና መጥምቁ የሐንስ።

ሐ) የመንፈስ ቅዱስ መስጠት ተስፋ።

መ) የመንፈስ ቅዱስ ተግባር ምንድር ነው?

1. መንፈስ ቅዱስና በክርስቶስ የማያምን ሰው።

2. መንፈስ ቅዱስና አማኝ።

ምዕራፍ ፭ መንፈስ ቅዱስ በቤተክርስቲያን ውስጥ። 78 51

ሀ) የቤተ ክርስቲያን አምልኮ።

ለ) ስሕተተኛውን ጉዳና የተከተለች ቤተ ክርስቲያን።

ሐ) መንፈስ ቅዱስና በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር ስጦታ።

ምዕራፍ ፮ መደምደሚያ።

78 65

መግቢያ ።

የሰው ልጆች ስለማይሟላው ትዳር ፡ ስለማይሳካው ኑሮ በማሰብ፤ በመጨነቅና በመጠበብ፤ በማዘንና በማልቀስ፤ በብቸኝነት ለሚት እየተንገላቱ ሲኖሩ ሌላ አጽናኝ፤ አበረታታች፤ ደጋፊ መፈለጋቸው አይቀርም።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ንብረታቸውን ጥለው ለተከተሉት ደቀመዛሙርት «እኔ ትቻችሁ ወደ አብ እሄዳለሁ» ባላቸው ጊዜ ልባቸው ታወከ፤ ሕይወታቸው ተሸበረ። በዚህን ጊዜ ክርስቶስ «እኔ አብን እለምናለሁ ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል» አላቸው። (ዮሐ. 14 ፡ 15-16) ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተስፋ ቃሉ መሠረት አብን ለመን። መንፈስ ቅዱስም መጥቶ ደቀመዛሙርቱንና ሌሎቹን ምዕመናን አጽናና። ዛሬም በፈተና ዓለም ለሚኖሩት አማኝ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ አበረታታችንት ስለሚያስፈልግ መጽሐፉን «ሌላው አጽናኝ» ብለን ሰይመንዋል።

ይህንን «ሌላው አጽናኝ» የተሰኘውን መጽሐፍ ለመድረስ የተነሳሳንበት ምክንያት፤ በዘመናችን የሚኖሩ አማኞች ስለክርስትና ሕይወት ብዙ ምስጢራትን ሲያውቁ ስለ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ግን ያላቸው አስተያየትና ዕውቀት በብዙዎቹ ምዕመናን ዘንድ በጣም አነስተኛ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በብዙ ምዕመናን ሕይወት ጉልቶ አይታይም። በብዙ አብያተ ክርስቲያናት

ያናት አንዱ ምዕመን ለሌላው የሚያሳየው የፍቅር ስሜት የቀዘቀዘ፤ ወደ ጥፋት ጉዳና የሚጓዙትን ሰዎች ወደ ሕይወት መንገድ ለመምራት ያላቸው ጉጉት፤ የልብ ፍላጎት የሞተ ስለሆነ በአያሌ የወንጌል አስተማሪዎች ይህንን መጽሐፍ እንድናዘጋጅ ተጠየቅን። በብዙ ሥፍራ ስለ መንፈስ ቅዱስ የተሳሳተ ትምህርት ተነገዙታል። ብዙ ዎቹ መጽሐፍ ቅዱስ ስለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የሚያስተምረውን ለማወቅ እየፈለጉ እንደዚህ ያለ በጥናት መልክ የቀረበ መጽሐፍ ስላልነበረ መንፈስ ቅዱስ ማን እንደሆነ፤ ምን እንደሚያደርግ የት እንደሚኖር ባለማወቅ ስላሉ ይህን አነስተኛ መጽሐፍ አዘጋጅቶ ማቅረብ አስፈላጊ ሆኖ አገኘነው።

እንደዚህ ባለ አስፈላጊ ጊዜ ይህንን በጥናት መልክ የተዘጋጀ መጽሐፍ ስናቀርብ በስህተት ጉዳና ያሉት በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ሕይወታቸውን እንዲያስተካክሉ፤ ስለመንፈስ ቅዱስ ለማወቅ የሚሹት የማይወሰን በረከትና ዘለዓለማዊ ጥቅም እንዲያገኙበት ከልብ በመመኘት ነው።

ምዕራፍ ፩ ።

በጳጳሳዊ ጊዜ ምን ሆነ?

ሀ) የጳጳሳዊ ምሳ ቀናት ። ዘሌ. ፳፫፡

፫—፳፭ ። ዘዳግ ፲፮ ፡ ፩—፲፪ ።

የአይሁድ ገበሬ እርሻው እንደ ደረሰለት በተመለከተ ጊዜ ማጭዳን ይዞ፤ ቤተ ሰባቶችና ጓደኞቹን ጠርቶ እግዚአብሔር የሰጠውን መከር ለመሰብሰብ ወደ እርሻው ቦታ ይሄዳል። ከዚያን ቀን ጀምሮ አጭዶ፤ ከምሮ፤ ወቅቶና እህሉን ሰብስቦ በባለቤቱ አስፈጭቶ እስከሚጨርስ ድረስ ሃምሳ ቀናት ይፈጅበታል።

ከእነዚህም ሃምሳ ቀናት በኋላ ታላቅ በዓል ይደረጋል። ይህም በዓል ጳጳሳዊ ጊዜ በመባል ይታወቃል። በዚህ የበዓል ጊዜ አንዳችም ተግባር አይከናወንም። ይህ በዓል ከመድረሱ በፊት በእያንዳንዱ አይሁዳዊ ቤተሰብ ሁለት ደንበኛ የሆኑ ዳዎች ስለሚዘጋጁ ወደ ቤተ መቅደስ በመሄድ ለእግዚአብሔር የፍሬ በዙራት መሥዋዕት ያቀርባሉ።

መሥዋዕቱ በዚህ ብቻ ሳይወሰን ለኃጢአታቸውም መሥዋዕት ያቀርባሉ። ከዚህም ሌላ ደግሞ ለእግዚአብሔር የዕርቅ መሥዋዕት ያቀርባሉ። ይህንን ሁሉ አድርገው ከጨረሱ በኋላ የቀረውን ጊዜያት ይህ በልዩ ልዩ ሥራ የደከመውን ሰውነታቸውን ለማሳረፍ ሲዝናኑና ሲደሰቱ ይውላሉ።

ይህ ታላቅ የበዓል ቀን በልዩ ልዩ ስሞች ይታወቃል። ለምሳሌ በዘዳግም ፲፮፡፱—፲፱ እንደ ተጠቀሰው «ሰባቱ ሱባዔ በዓል» በመባል ይታወቃል። ይህንን ስም ሊያገኝ የቻለው ከሰባቱ ሳምንታት ከሃምሳው ከባድ የመከርና የልዩ ልዩ ሥራ ቀናት በኋላ የሚውል በዓል በመሆኑ ነው። በዘጸአት ፳፫፡፲፮ እንደ ተጠቀሰው ደግሞ «የፍሬ በኩራት የመከር በዓል» በመባል ይታወቃል። ምክንያቱም በዚህ ቀን የፍሬያቸውን በኩራት ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ስለሚያቀርቡ ነው።

ለ) በብሉይ ኪዳን ጊዜ ይደረግ የነበረው የጳንጠቆስጢ በዓል ምን ያመለክት ነበር? ዘሌ፡፳፫፡፩—፵፱።

በብሉይ ኪዳን ጊዜ ይደረጉ የነበሩት ልዩ ልዩ በዓሎችና መሥዋዕቶች ለምን ይደረጉ እንደ ነበር በአዲስ ኪዳን ጊዜ ተገልጾአል። ለምሳሌ ያህል አራት ዘሌዋውያን ምዕ. ፳፫ እንመልከት። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ሰባት በዓላትና ስለ ሰንበት አጠባበቅ ተገልጾአል። እነዚህ ሁሉ በዓላት ስለ ክርስቶስ ቤዛነት እንደሚያመለክቱ እንደሚከተለው እንረዳለን።

የመጀመሪያው በዓል ፋሲካ (ቀጥር ፱ና ፳) በመባል ሲታወቅ ይህ ራሱ የክርስቶስን ቤዛነት ያመለክታል።

ሁለተኛው የቂጣ በዓል (ቀጥር ፮—፭) በመባል ይታወቃል። ይህ በዓል የሚያመለክተው የቅድስና ምንጭ

የሆነውን ክርስቶስን ነው። እርሾ የሚያመለክተው ኃጢአትን ስለ ሆነ በዚያን ጊዜ ይበላ የነበረው ቂጣ እርሾ የሌለው ነበር።

ሦስተኛው የፍሬ በኩራት የመከር በዓል (ቀጥር ፱—፲፱) በመባል ይታወቃል። ይህም የሚያመለክተው ከሙታን በኩራት የሆነውን ክርስቶስን ነው። ፩ቆሮ. ፲፭፡፳፫።

አራተኛው የጳንጠቆስጢ በዓል (ቀጥር ፲፭—፳፪) በመባል ይታወቃል። ይህ በዓል የሚያመለክተው ደኅንነትን ያገኘችው ቤተ ክርስቲያን በአንድ ልብ ሆና እግዚአብሔርን ስታመሰግን ነው። በጳንጠቆስጢ ጊዜ የተሰበሰበው መከርና በእህል የተተረፈረፈው ጎተራ የሚያመለክተው በእያንዳንዱ ምዕመን ልብ ውስጥ ሞልቶ የሚገኘውን መንፈስ ቅዱስ ነው።

አምስተኛው የመለከት በዓል (ቀጥር ፳፫—፳፭) በመባል ይታወቃል። የመጀመሪያው አራቱ በዓላት በየሁለት ሁለት ወር ጊዜያት ውስጥ የሚውሉ ናቸው። ከጳንጠቆስጢ በዓል በኋላ ግን ለአራት ወራት ያህል አንዳችም በዓል አይደረግም። ከአራት ወራት በኋላ ግን የመለከት በዓል ይመጣል። ይህ በዓል የሚያመለክተው የክርስቶስን በታላቅ ግርማ ዳግመኛ መምጣትንና የሙታንን ትንሣኤ የሚያበሥረው የኋለኛውን መለከት ነው። ፩ቆሮ. ፲፭፡፳፫።

ስድስተኛው በዓል የማስተስሪያ ቀን (ቍጥር ፳፯—
፳፱) በመባል ይታወቃል። በዚህ ቀን የአይሁድ ሕዝብ
በከፍተኛ ጎዛን ይዋጣሉ። ይህ ቀን የሚያመለክተው አይ
ሁዳውያን ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱበትን ቀን ነው።
አንድ ቀን አይሁድ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆ
ኑን በመቅበል ወደ እግዚአብሔር ይመለሳሉ።

ሰባተኛው የዳስ በዓል (ቍጥር ፴፫—፴፫) በመባል
ይታወቃል። ይህ በዓል አይሁዳውያን ከግብፅ ባርነት
እንዴት ነፃ እንደ ወጡና በምድረ በዳ እንዴት እንደ ተን
ከራተቱ ያሳስባቸዋል። በዚህ በዓል ለአንድ ሳምንት
ምንም ተግባር አይከናወንም። ስለዚህ ይህ በዓል በክር
ስቶስ በኩል የተፈጸመውን ደኅንነትና ይህች ዓለም ለአ
ማኞች ቤታቸው አለመሆንንም ያመለክታል።

ከእነዚህ ከሰባቱ በዓላት የእግዚአብሔርን የደኅን
ነት አቅድ ማለት ስለ ክርስቲያን ቤዛነት፣ በክርስቶስ
ስለሚገኝ አዲስ ሕይወት፣ ስለ ሙታን ትንሣኤና ስለ
ክርስቶስ ዳግም ምጽአት፣ እንዲሁም እግዚአብሔር ለአ
ይሁድ ሕዝብ ያለውን አቅድ በሰፊው እንረዳለን። ከእ
ነዚህም በዓላት ማዕከላዊ የሆነው የጳንጠቆስጤ በዓል ሲሆን
በፊት እንደ ተረዳነው በዓሉ የሚያመለክተው እውነተ
ኛዋ ቤተ ክርስቲያን በአንድ ልብ ኃያሉ እግዚአብሔርን
ስታመልክና ስታወድስ ነው። በጳንጠቆስጤ ጊዜ ጎተ
ራው በእህል እንደሚትረፈረፍ ሁሉ በእውነተኛዋ

ቤተ ክርስቲያን የሚገኝ ምዕመን ልቡ በመንፈስ ቅዱስ
ይሞላል።

ይህ እንግዲህ በብሉይ ኪዳን ጊዜ ይደረግ የነበ
ረው የጳንጠቆስጤ በዓል የሚያመለክተው ነው።

ሐ) መንፈስ ቅዱስ መውረድ። የሐዋ. ፩፡
፩—፲፬ ፤ ፪፡ ፩—፱ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ የፋሲካ
በዓል ነበር። ይኸውም ዓርብ ቀን ሲሰቀል፤ እሑድ
ጧት በሦስተኛው ቀን ሰውነቱ ተቀምጦ ከነበረበት ከመ
ቃብሩ ውስጥ ታጣ። ከዚያም በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ
መታየት ጀመረ። ለማርያም መግደላዊት፣ ለጴጥሮስ፣
ለያዕቆብና ለደቀ መዛሙርቱ ከቆማስ በስተቀር ተገለጠ።
ከአንድ ሳምንት በኋላ ለቆማስ ተገለጠ።

ጴጥሮስ ወደ ገሊላ ባሕር ዓሣ ለማጥመድ በሄደ
ጊዜ ክርስቶስ በዚያ ለእርሱ በመገለጥ የሰዎች እንጂ
የዓሣ አጥማጅ እንዳይደለ አሳሰበው። በተጨማሪም የእ
ግዚአብሔርን መንጋ እንዲያሰማራ አደራ ተቀበለ። ከዚ
ያም ደቀ መዛሙርቱ በኢየሩሳሌም ሳሉ እንደገና ክር
ስቶስ ለእነርሱ በመገለጥ መንፈስ ቅዱስን እስኪልክላ
ቸው ድረስ በኢየሩሳሌም እንዲቀመጡ አዘዛቸው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስን መቼ
እንደሚልክላቸው ቀኑን ስላልነገራቸው በተሰፋ በመጠበቅ
በኢየሩሳሌም ተቀመጡ። የሆነ ሆኖ ግን የፋሲካ በዓል

ከለፈ ከገምሳገው ቀን በኋላና ክርስቶስ እልክላችኋለሁ ብሎ ቃል ከሰጣቸው ከአሥር ቀናት በኋላ መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዳቸው ላይ ወረደ ።

የአስቆሮቱ ይሁዳን ቦታ የወሰደው ማቲያስ ፣ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ፣ የኢየሱስ እናት ማርያምና እንዲሁም ሌሎች ሴቶች በአንድ ቤት ውስጥ ተቀምጠው ሳሉ ድንገት ሳይታሰብ እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ ፤ ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሞላው ። እዚያም በመገረም ተቀምጠው ሳሉ በእያንዳንዳቸው ላይ እንደ እሳት የተከፋፈሉ ልሳኖች ሲቀመጡባቸው ታዩአቸው ።

በዚያን ጊዜ እያንዳንዳቸው በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ ። የዓውሎ ነፋሱ ድምፅና የእሳቱ ልሳን በእያንዳንዳቸው ውስጥ የተደረገውን ታላቅ ተአምር በግልጽ የሚያሳይ ውጪአዊ ምልክት ነበር ። በዚህን ጊዜ እንግዲህ በታላቅ ተስፋ ይጠበቅ የነበረው መንፈስ ቅዱስ ወደ እዚህች ዓለም ተላክ ማለት ነው ። ይኸን ጊዜ ነው ታዲያ በኢየሩሳሌም አውራ ጉዳናዎች ሞትን አሸንፎ ስለ ተነሣው መድኅን እየተዘዋወሩ መስበክ የጀመሩት ። በዚያች ቀን ብቻ ሦስት ሺህ ነፍሳት ደኅንነትን በማግኘት ቤተ ክርስቲያን መቋቋም ጀመረች ።

መ) በጳጳሳዊ መስበክ፡

እያንዳንዳቸው መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ይቀመጡ ከነበሩበት ቤት መውጣት ጀመሩ ። በእውነቱ

አሁን እንደ ድሮው ደካማ ፍጡር ሳይሆኑ እያንዳንዳቸው በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ልዩ ሰው ሆኑ ። ወዲያውኑም በየአውራ ጉዳናው በመበታተን ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ መስበክ ጀመሩ ።

በዚያን ጊዜ የጳጳሳዊ መስበክ በዓል ለማክበር በልዩ ልዩ አገር የሚገኙ አይሁዶች ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ መጥተው ነበር ። በዚህም ምክንያት አብዛኛዎቹ ጴጥሮስ ሆነ ማንኛውም ደቀ መዛሙር የሚናገርበት ቋንቋ ሊገባቸው አልቻለም ። ቢሆንም ችግሩን ለማስወገድ ከእግዚአብሔር በልዩ ልሳን የመናገር ስጦታ ተሰጣቸው ። እነዚህ በዚያን ዘመን በነበረው ትምህርት ያልተራቀቁ ሰዎች በግሪክ ፣ በአረብኛና እንዲሁም በሌሎች ቋንቋዎች መናገር ጀመሩ ። ሕዝቡም ከደቀ መዛሙርቱ ይሰጥ የነበረው መልእክት በየቋንቋቸው በመሆኑ በደንብ አድርጎ ሊገባቸው ችሎአል ። እነዚህ ያልተማሩ ደቀ መዛሙርት በልዩ ልዩ ቋንቋ ሲናገሩ በተመለከቱ ጊዜ ሕዝቡ ከያለበት ቦታ ሊያዳምጣቸው ይገባል ። በዚህም በኢጋጣሚ ጊዜ ጴጥሮስ በድፍረት ተነስቶ ስለ ናቁት ፣ ስለ ሰቀሉትና በመጨረሻም የሞትን ሥልጣን በመሸር ድል ስለ ነሣው ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ማስተማር ጀመረ ።

ተሰብስበው ከነበሩት ከብዙ ሺህ ሕዝብ አብዛኛዎቹ ለባቸው ተነክ ። ስላደረጉትም ኃጢአት በመጸጸት ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ጴጥሮስን ጠየቁት ። ጴጥ

ኖስም ንስሐ እንዲገቡ አሳሰባቸው ። በዚያችም ቀን ሦስት ሺህ ሕዝብ ንስሐ በመግባት ደገንነትን ሊያገኙ ቻሉ ።

የሆ ሆኖ አንዳንዶቹ ይቀልዱና ያሹ ነበር ። ያል ተማሩት ደቀ መዛሙርት በልዩ ልዩ ቋንቋ ሲነጋገሩ በተ መለከቱ ጊዜ «ሰክረው ነው ፤ እንደዚህ የሚዘላብዱት በውነትስ ችለው አይደለም» እያሉ ይሳለቁ ጀመር ።

ነገር ግን ጴጥሮስ ተነስቶ እነርሱ የሰከሩ እንዳ ይደሉና ከጤቱ በሦስት ሰዓት የሚሰክር ሰው እንደማይ ገኝ ከማሳሰቡ በላይ በነቢዩ በኢዩኤል የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ የተደረገ መሆኑን አስረዳቸው ።

እርግጥ ነው ፤ በጳንጦቆስጤ ጊዜ ሁለት ትንቢት ቶች ተፈጽመዋል ። ምንም እንኳ በብሉይ ኪዳን ጊዜ ይሰብክ የነበረው የጳንጦቆስጤ በዓል ስለ መከር መሰብ ሰብና አህል በጎተራ ሙሉ ስለማከማቸት ቢሆንም በአ ዲስ ኪዳን ደግሞ የሚያመለክተው ሰውነታችን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ የሚሆንበትን ይህንን ታላቅ ቀን ነበር ። ሁለተኛው ደግሞ በነቢዩ በኢዩኤል የተነገረው ትንቢት መንፈስ ቅዱስ የሚፈሰው በታላላቅ ሰዎችና መሪዎች ብቻ ሳይሆን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በሚያምኑት በማንኛውም ሕፃን ሆነ ሽማግሌ ሴት ሆነች ወንድ መሆ ኑን እነሆ በዚሁ በጳንጦቆስጤ ቀን ለመረዳት ቻልን ።

ምዕራፍ ፪ ።

መንፈስ ቅዱስ ማን ነው?

ሀ) መንፈስ ቅዱስ ከሥላሴ ሦስተኛው ነው።

በፍጥ. ፩ ፡ ፩—፳፰ ። ማቴ. ፳፰ ፡ ፩—፳ ። መገ. ፻፴፰ (፻፴፱) ፡ ፩—፲፪ ።

እግዚአብሔር ሰውን በዚህ ዓለም ለመፍጠር ባቀደ ጊዜ በመጀመሪያ መሬቱን በልዩ ልዩ ዕጽዋት ፡ ቡቃያና እንዲሁም እንስሳት ፤ ባሕሩን በዓሞችና በልዩ ልዩ ፍጡ ሬን በመሙላት በደንብ አዘጋጅቶአት ነበር ። ይህንንም ታላቅ ዝግጅት አከናውኖ ከጨረሰ በኋላ አንድ ነገር ተናገረ ፡—

«ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን እንፍጠር ።»

እዚህ ላይ ገና ከመጀመሪያው የሥላሴን መጠቀስ እንመለከታለን ። «ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን እንፍጠር» ሲል እግዚአብሔር አብ ፡ እግዚአብሔር ወልድ ፡ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አንድ ላይ መጠ ቀሳቸውን ያሳያል ።

እርግጥ ነው ፡ አዳም በሠራው ኃጢአት ምክንያት ሰው በመንፈስ ሙት እንደ ሆነ ሁላችንም እናውቃለን ። ከብዙ ዓመታትም በኋላ ከሥላሴ ሁለተኛው የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እዚህች ዓለም መጥቶ በመ ስቀል ላይ በመሞት በኃጢአት የተበከለውንና የተበላ

ሸውን መንፈሳችንን አደሰ። በመንፈሳችን መታን ለንበ
ርነው ሕይወት አስገኘልን ማለት ነው። እስቲ በጥምቀት
ሥነ ሥርዓት የሚደረገውን ነገር እናስተውል።

አንድ ወጣት ልጅ ለመጠመቅ ሲመጣ ከመጠመቁ
በፊት አንዳንድ ጥያቄዎች ይጠየቃል፡—

- በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ታምናለህ?
- እርሱን ለዘላለሙ ለማገልገልና ለመከተል ፈቃደኛ ነህ?
- ኃጢአትህን ለመናዘዝና በእግዚአብሔርም እርዳታ በተቻለህ መጠን የተቀደሰ ኑሮ ለመኖር ፈቃደኛ ነህ?

ለእነዚህ ለአያንዳንዱ ጥያቄ «አዎን» የሚል የማረጋገጫ መልስ ማቅረብ አለበት።

- በመጨረሻም ይህንን ይጠየቃል፡—
- አሁን ለመጠመቅ ፈቃደኛ ነህ?
- አዎን ፈቃደኛ ነኝ።

አስተውል «በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠምቅሃለሁ።»

ለምንድር ነው እንዲህ መባል የሚገባው? እንደ ዚህ መባል የሚገባው ክርስቶስ ፊሱ እንደዚሁ በሉ ብሎ በማዘዙ ነው።

«እንግዲህ ሂዱና እሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው፡ ያዘገኙትሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው።»

ማቴ. ፳፰፡፲፱ና ፳፡፩

እዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባን ሰው በመጀመሪያ የተፈጠረው በአብ፡ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ እንደሆነ እንደዚሁም ደግሞ ዳግም ልደትን ሲያገኝ በአብ፡ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ በኩል ነው። ጥምቀት ከክርስቶስ ጋር አብረን መሞታችንንና ለአዲስ ሕይወት መንሣታችንን በሥዕላዊ መልክ የሚያሳየን ሥነ ሥርዓት ነው።

መንፈስ ቅዱስ ሕያው የሆነ ሦስተኛው የሥላሴ አካል ነው እንጂ በአውነቱ ሕያው ያልሆነ ነገር አይደለም። ከሚያከናውናቸውም ተግባሮች አንዳንዶቹን ብንመለከት፡—

1. ይመሰክራል። (፩ዮሐ. ፩፡፯ና፯)። በፍርድ ቤት ምስክር ያየውን ወይም የሰማውን የምስክር ቃሉን እንደሚሰጥ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እዚህ ዓለም የመጣው እኛን ኃጢአተኞችን ሊያድን መሆኑን ይመሰክራል። ልባችን ፍርድ ቤት ተመንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ ምስክር ሲሆን ሰይጣን ደግሞ በክርስቶስ ላይ የሚናገር የሐሰት ምስክር ነው። የአንደኛውን የምስክር ቃል ማመንና አስፈላጊውን ውሳኔ መስጠት የእኛ ፋንታ ነው።»

2. ይወቅሳል ። (ዮሐ. ፲፮ ፡ ፳) ። ሰዎች ሲባሉ ኃጢአተኞች ስለሆኑ ስለ ኃጢአታቸው እንዲጸጸቱና እንዲናዘዙ ሁልጊዜ እነርሱን በመከተል ይወቅሳቸዋል ።

3. ያበረታታል ፤ ያጽናናልም ። (ዮሐ. ፲፬ ፡ ፲፮) ። ድክም በሚሰማን ጊዜ መቼስ የሚረዳን ሰው ማስፈለጉ የተረጋገጠ ነው ። ይህንንም እርዳታ ልናገኝ የምንችለው በድን ከሆኑት ከእንጨት ፣ ከነፋስ ወይም ይህንን ከመሳሰሉት ነገሮች ሳይሆን ለዘላለሙ ሕይወት ከሆነው ከመንፈስ ቅዱስ ነው ።

4. አጽናኝ ብቻ ሳይሆን መሪ ነው ። (ዮሐ. ፲፮ ፡ ፲፫) ። መቼስ ወደ እውነተኛው ነገር የሚያመለክት አንድ መሪ ያስፈልጋል ። ይህም መሪ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው ።

5. ይማልድልናል ። (ሮሜ. ፰ ፡ ፳፮—፳፯) ። አንዳንድ ጊዜ ምንም እንኳ ለመጸለይ ብንፈልግና የእግዚአብሔርንም በረከት ለመቀበል ብንሻ ምን ብለን መጸለይ እንደሚገባን አናውቅም ። ነገር ግን ከልባችን የእግዚአብሔርን በረከትና እርዳታ የምንሻ ከሆነ ልብን የሚመረምረው መንፈስ ቅዱስ ሁሉን ስለሚያውቅ በስማችን ለእግዚአብሔር ይማልድልናል ።

ከእነዚህ ከአምስቱ ዝርዝረ ነገሮች መንፈስ ቅዱስ ሕይወት አምላክ እንደሆነና እኛንም እንዲረዳንና በረከትም እንዲሆንልን የተሰጠን መሆኑን ልንረዳ እንችላለን ።

ታዲያ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ነው? አዎን! በእርግጥ! እውነተኛው እግዚአብሔር መሆኑን የሚያረጋግጡትን እነዚህን ሦስት ነገሮች አስተውል ። መንፈስ ቅዱስ ዘለዓለማዊ ነው ፤ ሁሉን ያውቃል ፤ በየትም ቦታ ይገኛል ። መንፈስ ቅዱስ ዘለዓለማዊ በመሆኑ ነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ለኃጢአት መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው (ዕብ. ፱ ፡ ፲፬) ። ሁሉን የሚያውቅ ነው ። ለእርሱ የሚሳነው ነገር በጭራሽ የለም ። (፩ ቆሮ. ፱ ፡ ፲—፲፮) በመዝሙር ፻፴፰ (፻፴፱) ፡ ፯ ዳዊት ፡ «ከመንፈህ ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ?» ብሎ እንደተናገረው በየትም ቦታ የሚገኝ ሕይወት አምላክ ነው ።

እርግጥ ነው ፡ መንፈስ ቅዱስ ከሥላሴ ሦስተኛ የሆነ ሕይወት አምላክ ነው ። በእርሱም ይህች ዓለም ተፈጠረች ሰዎችንም ስለ ኃጢአታቸው እየወቀሰና ወደ ክርስቶስ እየመራ በልባቸው ውስጥ በማደር መንፈሳዊ እድገታቸውን ያጠነክራል ።

ለ) የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌዎች ። ማቴ. ፳፭ ፡ ፩—፲፫ ። ዮሐ. ፫ ፡ ፩—፲፮ ። ማቴ. ፫ ፡ ፲፫—፲፯ ።

1. መንፈስ ቅዱስ በዘይት ይመሰላል ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ በዘይት በመመሰል በብዙ ቦታ ተጠቅሶአል ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ

የዘይትን ምሳሌ በመጠቀም አንድ ከፍተኛ ትምህርት ማለት ወደ ሰርግ ስለ ተጠሩት ስለ አሥሩ ቁነጃጅት ተናግሮአል። ከእነዚህ አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባ ሞች ነበሩ። ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰራዳቸው ዘይት ያዙ። መሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ። እኩለ ሌሊትም ሲሆን፡—እነሆ፤ መሽራው ይመጣል፤ ትቀበሉት ዘንድ ውጡ የሚል ውክታ ሆነ። ተዘጋጅተው የነበሩ ትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ፤ ደጃም ተዘጋ። እነ ዚያ አምስቱ ሰነፎች ግን ስላልተዘጋጁ የሰርጉ ተከፋይ ሳይሆኑ ቀሩ።

ይህ ራሱ ስለ መንፈስ ቅዱስ በሥዕላዊ መልክ ያሳያል። አምስቱ ሰነፎች ሌቶች በውስጣቸው በሚገኘው ዓለማዊ መንፈስ በሚደሰቱትና በሚዝናኑት ሰዎች ይመስላሉ። ነገር ግን በውነቱ ይህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ፊት ለመቅረብ በቂ ዝግጅት አይደለም። አምስቱ ልባሞች ቁነጃጅት መብራታቸውን በዘይት ሞልተው መሽራውን እንደተቀበሉት ሁሉ እኛም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመቀበል መዘጋጀት ይኖርብናል።

መብራት (ፋኖስ) ያለ ዘይት ብርሃን ሊሰጥ እንደማይችል ሁሉ እኛም ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል የክርስቶስን ብርሃን በዚህ በጨለማ ዓለም ልናበራ እንደማንችል መገንዘብ ይኖርብናል።

ክርስቶስን በዚህ በጨለማ ዓለም ውስጥ ልንገልጠው የምንችለው እንዴት ነው? በማብራት ነዋ! ታዲያ እንዴት ልናበራ እንችላለን? በመንፈስ ቅዱስ በመሞላት። ይህ ራሱ በሥዕላዊ መልክ ሆኖ በቤተ መቅደስ ውስጥ ተገልጦአል። በድንኳኑ ውስጥ የክርስቶስ ምሳሌ የሆነው የገጸ ኅብስት ገበታ ይገኝ ነበር። ነገር ግን ይህ ገጸ ኅብስት እንዴት ይታይ ነበር? በአቅራቢያው በሚገኝ የፋኖስ ብርሃን ነዋ! ፋኖሱ በበራ ጊዜ ወይም በሌላ አነጋገር ዘይቱ በነደደ ጊዜ ገጸ ኅብስቱ ሊታይ ይችላል ነበር። እኛም በመንፈስ በተቃጠልን ጊዜ ክርስቶስ በዚህ በጨለማ ዓለም ሊገለጥ ይቻላል። (ማቴ. ፭፡፲፬—፲፮። ዘጸአት ፴፯፡፲—፳፱)።

2. መንፈስ ቅዱስ በነፋስ ይመሰላል። በጸንጠቆስጤ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወደ እዚህ ዓለም በተላከ ጊዜ ልክ እንደ አውሎ ነፋስ እንደ ወረደ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተረድተናል። በአማርኛችን መንፈስና ነፋስ የሚባሉት ቃላት ተመሳሳይ ናቸው። እንዲያውም የቃላቱ ሥረ መሠረት አንድ ነው። ይህም በአማርኛ ብቻ ሳይሆን ቅዱሳት መጻሕፍት በተጻፉበት በሁለቱ ቋንቋዎች ማለትም በግሪክና በዕብራይስጥ እንደዚሁ ነው። ምንም እንኳ ነፋስን ለማየት ባንችልም ዛፎቹን ሲነቃቅል፤ የቤት ጣራዎችን ሲገነጣጥልና ልዩ ልዩ ነገሮችን እየጠራረገ ሲወስድ ምንኛ ኃይል እንዳለው ልናስተውል እንችላለን።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ፫ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለኒቆዲሞስ እንዲህ ብሎ ሲናገረው እንመለከታለን፡—

«ነፋስ ወደሚወደው ይነፋሳል፡ ድምፁንም ትሰማለህ፡ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንደሚሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው።»

ከዚህም እንደምንረዳው መንፈስ በእኛ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ልናየው እንችልም። ነገር ግን በሕይወታችን ውስጥ የሚያከናውነውን ታላላቅ ተአምራት ልናስተውል እንችላለን።

3. መንፈስ ቅዱስ በውኃ ይመሰላል። ስለዚህም በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ፯ በደንቡ ተገልጿል። «በእኔ የሚያምን፡ መጽሐፍ እንዳለ፡ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ያፈልቃል ብሎ ጮኸ። ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ»። ትንቢተ ሕዝቅኤል ምዕራፍ ፵፮ ቊ ቊ ቊ እስከ ፲፪ ብንመለከት የመንፈስ ቅዱስ ተግባር በክርስቲያን ውስጥ ምን እንደ ሆነ የውኃን ምሳሌ በመውሰድ በሥዕላዊ መልክ ይገልጻል።

4. መንፈስ ቅዱስ በእሳት ይመሰላል። በጳንጠቆስጤ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ በወረደ ጊዜ እንደ እሳት የተከፋፈሉ ልሳኖች በእያንዳንዳቸው ላይ ሲያርፉ ተመለከቱ። ለሙሴም መንፈስ ቅዱስ እን

ደሚነድ ቊ ቊ ቊ ሆኖ በእሳት መልክ እንደ ተገለጠ ለት ከቅዱሳት መጻሕፍት እንረዳለን። የሆነ ሆኖ እዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባን ሙሴ የተመለከተው እሳት አለመሆኑን ነው። እሳት ቢሆን ኖሮ በእውነቱ ቊ ቊ ቊ ነድዶ፡ አርሮና ጨሶ ባልቀረ ነበር። እሳቱ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነበር እንጂ መንፈስ ቅዱስ አልነበረም።

5. መንፈስ ቅዱስ በርግብ ይመሰላል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዮርዳኖስ ወንዝ ውፅዖ በተጠመቀ ጊዜ እውነተኛው መሲሕ ማን እንደ ሆነ ለመጥምቁ ዮሐንስ ለማረጋገጥ እግዚአብሔር አንድ ምልክት ሰጥቶታል። ይኸውም ምልክት የመንፈስ ቅዱስ በአካል መልክ እንደ ርግብ በክርስቶስ ላይ መውረድ ነው። እዚህም ላይ ማስተዋል የሚገባን መጥምቁ ዮሐንስ የተመለከተው ርግብ ሳይሆን መንፈስ እንደ ርግብ ሆኖ በክርስቶስ ላይ ሲወርድ ነው። የጥፋት ውኃ ማቆሙን ለማረጋገጥ የወይራ ቅጠል በአፍዋ ይዛ ለኖላ ያበሠረችው ርግብ ነበረች። እስከ ዛሬም ድርስ የወይራ ቅጠል የሰላም ምልክት በመባል ይታወቃል። እንደዚሁም እኛ ክርስቲያኖች በክርስቶስ በኩል ደኅንነት ማግኘታችንን የሚያረጋግጥልን፡ በችግርም ሁሉ የሚያጽናናንና በመከራም የሚደግፈን መንፈስ ቅዱስ ነው።

ከዚህ በላይ መንፈስ ቅዱስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዘይት፡ በነፋስ፡ በእሳትና በርግብ መመሰሉን ቊ ቊ ቊ ይገልጻል። ይህንን ከተመለከትን በኋላ ቅዱሳት መጻ

ሐፍት ስለ መንፈስ ቅዱስ ምን ብለው እንደሚያስተምሩ እንመራመር።

ሐ) መንፈስ ቅዱስና የክርስቶስ ሕይወት።
ሉቃ. ፩፡፳፮—፴፰፤ ፪፡፴፮—፶፪፤ ፫፡፩—፲፭

እግዚአብሔር ለዚህች ዓለም ያዘጋጃት ታላቅ ቀን በደረሰች ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ከድንግል ማርያም ተወለደ።

«መልአኩም እንዲህ አላት፡—መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፡ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።»

ሐፃኑም ክርስቶስ እያደገ በሄደ ጊዜ በመንፈስ እየጠነከረ ሄደ። በእግዚአብሔር መንፈስ በመጠንከሩ ነው ታላላቅ ሊቃውንት በቤተ መቅደስ ውስጥ በጥበቡ ሊያስደንቃቸውና የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ሊገረሙ የቻሉት።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ለማስተማር ሲጀምር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሠላሳ ዓመት ጐልማሳ ነበር። ማስተማር ከመጀመሩ በፊት ወደ መጥምቁ ዮሐንስ በመሄድ በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ ተጠመቀ። ጥምቀት ሁለት ነገሮችን አጉልቶ ለማሳየት የሚደረግ ሥነ ሥርዓት ነው። አንደኛው ስለ ሠራጌው ኃጢአት ንስሐ

በመግባት ለአዲስ ሕይወት መዘጋጀትን የሚያመለክት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን በግልጽ የምንመሰክርበት ሥርዓት ነው። ክርስቶስ የተጠመቀው ማን እንደ ሆነ ለመጥምቁ ዮሐንስ እንዲገለጥለትና ዮሐንስም በሚሰጠው ምስክርነት ሕዝቡ እንዲያውቀውና እንዲረዳው ለማድረግ ነበር። በተጠመቀም ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በአካል መልክ እንደ ርግብ በክርስቶስ ላይ ወረደ። እዚህ ላይ እንደገና ማስተዋል የሚገባን በክርስቶስ ላይ የወረደችው ርግብ ሳትሆን መንፈስ ቅዱስ በአካል መልክ እንደ ርግብ መውረዱን ነው። በአሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፪ ላይ «የእግዚአብሔር መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍሮ ነበር» በማለት ተገልጿል። ይህ ራሱ የሚያሳየን መንፈስ ቅዱስ በዙሪያችን እንደአለና ፈቃደኛም ከሆንን በሕይወታችን ውስጥ ታላቅ ተአምር እንደሚያከናውን ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀና በመንፈስም ከተሞላ በኋላ በሰይጣን ይፈተን ዘንድ ወደ ምድረ በዳ በመንፈስ ቅዱስ ተሰደደ። ምንም እንኳን ክርስቶስ በፈተናው ባይወድቅና ኃጢአት ባያደርግም የእርሱ መፈተን ለእኛ በጣም አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም እንደ እኛ የተፈተነ በመሆኑ ችግራችንና መከራችን ስለሚገባው ነው። ከዚህም ሌላ ደግሞ ጌታችን በመፈተኑ እኛም ፈተና በሚያጋጥመን ጊዜ ማጽናኛ እንዲሆንን ነው።

በምድረ በዳም ከተፈተነ በኋላ «በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለስ።» በመንፈስም ተሞልቶ በዚህች ምድር ኖረ።

ከሙታንም በሦስተኛ ቀን በተነሣ ጊዜ የኃጢአት መሥዋዕትነቱን በመፈጸሙ ይህችን ዓለም ለቀቆ ወደ ሰማያዊ አባቱ ዘንድ ሄደ። ምንም እንኳ ትቶአቸው እንደሚሄድ ለደቀ መዛሙርቱ በነገራቸው ጊዜ ከልብ በያዝኩም በአርሱ ፈንታ ሌላ አጽናኝ እንደሚልክላቸው እንዲህ ሲል ተስፋ ገብቶላቸዋል።

«እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል።»

ዮሐ. 10 : 17።

እርግጥ ነው፡ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ መከታና አጽናኝ ሆኖአቸው ነበር። ነገር ግን በዚህች ዓለም ያለው ታላቁ ተግባሩ በመከናወኑ በእርሱ ፈንታ ሌላ አጽናኝ ማለት መንፈስ ቅዱስን ይልክላቸዋል። በዮሐንስ ወንጌል ምዕሩ ፯ ቍጥር ፴፱ እንደምንመለከተው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ባለመከበሩ መንፈስ ገና አልወረደም ነበርና። አሁን ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በታላቅ ክብር ወደ ሰማያዊ አባቱ በማረጉ የእርሱን ቦታ ለመተካት መንፈስ ቅዱስ ወደ እዚህች ዓለም ወረደ።

መ) ለመንፈስ ቅዱስ የተሰጡት ልዩ ልዩ ስሞች። ዮሐ. 10 : 17—18፤ 1፤ 1፤ 6—11።

1. መንፈስ ቅዱስ። አብዛኛውን ጊዜ የሚጠራው በዚህ ስም ነው። ከስሙ ሥጋ ያልለበሰ፣ የማይጨበጥና የማይዳሰስ፣ መንፈስ መሆኑንና ኃጢአት የማያውቀው ቅዱስ መሆኑን ልንረዳ እንችላለን። ምንም እንኳ ሁልጊዜ ከእኛ ጋር ቢሆንም መንፈስ በመሆኑ በዓይናችን ልናየው አንችልም። ቅዱስ በመሆኑም ኃጢአት በምንሠራበት ጊዜ እንደምናስቀይመውና ከእኛም እንደሚወገድ መገንዘብ ይኖርብናል።

2. አጽናኝ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በሚያወጋበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስን አጽናኝ ብሎ ይጠራዋል። በሰዎችም ሆነ በሰይጣን በምንፈተን በት ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ ብርታትንና መጽናናትን ስለሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ አጽናኝ ብሎ መጥራት በእውነቱ ተገቢ ነው። ተከስሰንም ወደ ፍርድ ቤት በምንቀርብበት ጊዜ ልክ እንደ ጠበቃ ይከራከርልናል። እንድ ተከሳሽ በቆመለት ጠበቃ እንደሚመክርና አስፈላጊውም እርዳታ እንደሚቀርብለት ሁሉ እኛም ተከስሰን በፍርድ ሸንጎ በንቀርብበት ጊዜ በውነቱ መንፈስ ቅዱስን የመሰለ ታላቅ ጠበቃ ስላለን መፍራትና መሸበር የለብንም።

«አሳልፈውም ሲሰጡአችሁ፡ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ በእናንተ የሚናገር የአባታችሁ

መንፈስ ነው፡ እንጂ ፡ የምትናገሩ እናንተ አይደሉ
ችሁምና።»

ማቴ. ፲ ፡ ፲፱ ፡ ፳።

3. የእውነት መንፈስ ። መንፈስ ቅዱስ የሚነ
ግረን ነገር ሁሉ እውነት መሆኑን እንድናውቅና እንደ
ንረዳ ክርስቶስ የእውነት መንፈስ ብሎ ይጠራዋል።
መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር መንፈስ የተጻፈ በመ
ሆኑ መንፈስ ቅዱስ የማይታልልና የሚናገረው በሙሉ
እውነት መሆኑን መረዳት በጣም ጠቃሚ ነው። ምክንያ
ቱም መጽሐፍ ቅዱስ በእውነት መንፈስ ማለት በመን
ፈስ ቅዱስ መሪነት የተጻፈ በመሆኑ የወሸት መጽሐፍ
ሳይሆን እውነት የሞላበት መጽሐፍ መሆኑን በግልጽ ስለ
ሚያስረዳን ነው።

«ይህን በመጀመሪያ እወቁ ፤ በመጽሐፍ ያለውን
ትንቢት ሁሉ ማንም ለገዛ ራሱ ሊተረጎም አልተፈ
ቀደም ፤ ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና ፤
ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመ
ንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ።» ዪሴፕ. ፩፡፳፭-፳፩።

መንፈስ ቅዱስ የእውነት መንፈስ ነው። እውነትን
የሚወድ ወሸትን እንደሚጠላ ሁሉ እግዚአብሔር
ወሸትን በጭራሽ ይጠላል። መንፈስ ቅዱስ በውስጣ
ችን የሚኖር ከሆነና የእውነት መንፈስም ተብሎ
የሚጠራ ከሆነ ወሸት በምንናገርበት ጊዜ ምንኛ ያዝን!

ነገር ግን ወሸትን ወዲያ ጥለን እውነትን የኑሮአችን
መሠረት በምናደርግበት ጊዜ (ኤፌ. ፬ ፡ ፳፭) ምንኛ
ታላቅ በረከት ከእግዚአብሔር ዘንድ እናገኝ! ወሸት
ለመናገር በምንክጅልበት ጊዜ ራእይ ፳፩ ፡ ፳ ማስታወስ
ይገባናል።

« ሐሰተኛዎችም ሁሉ እጃቸው በዲንና
በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው ፡ ይኸውም ሁለተኛ
ሞት ነው። »

4. የክርስቶስ መንፈስ ። ጌታችን ኢየሱስ ክር
ስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ በዚህች ዓለም እንደ ተመ
ላለሰ በአራቱ ወንጌል በሰፊው ተገልጿል። በዚህ
ችም ዓለም በኖረበትም ጊዜ የእርሱን ፈቃድ ሳይሆን
የአባቱን ፈቃድ ፈጽሞአል። (ዮሐ. ፭ ፡ ፲፱)። በዚህም
ምክንያት መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ መንፈስ ወይም
የጌታ መንፈስ በመባል ይታወቃል።

ስለዚህ በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ
ለመፈጸምና ከእኛም ሕይወት ምን እንደሚፈልግ ለማ
ወቅ ብንሻ በእውነቱ የክርስቶስን ሕይወት እንደ ዓይነተኛ
ምሳሌ አድርገን መውሰድ ይኖርብናል። ክርስቶስ ያደ
ረጋቸውን ነገሮች ሁሉ እኛ እንድናደርግ መንፈስ ቅዱስ
ይፈልጋል። ያላደረጋቸውንም ነገሮች ሁሉ ከሕይወታ
ችን ውስጥ እንድናስወግድ ይፈልጋል። ክርስቶስ በመ
ንፈስ እንደ ተሞላ ሁሉ እኛም በመንፈስ በመሞላት የእ
ርሱን ምሳሌ ልንከተል እንችላለን።

ምዕራፍ ፫ ።

መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን ጊዜ ።

እግዚአብሔር አብ ፡ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አንድ ላይ ይህቺን ዓለም እንደ ፈጠሩ ከቅዱስ መጽሐፍ ተረድተናል ። በዚህ ምዕራፍ በብሉይ ኪዳን ጊዜ ይኖሩ በነበሩት በእግዚአብሔር ሰዎች ሕይወት ውስጥ እንዴት ተግባሩን ያከናውን እንደ ነበር እንመለከታለን ።

ሀ) ስለ መንፈስ ቅዱስ በትንቢት መነገር ።

፪ ዲ.ጥ. ፩ ፡ ፲፭—፳፩ ። ዳን. ፭ ፡ ፩—፲፯ ።

ንጉሥ ያዝያን በሞተ ጊዜ በኢየሩሳሌም ከተማ ታላቅ ኅዝን ነበር ። ንጉሡ ለምጻም ስለ ነበረ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ለመኖር በለመቻሉ ሕይወቱ በኅዝን ተጨብጣ እንደ ነበር መጽሐፍ ያስረዳናል ። በዚያን ጊዜ አንድ ኢሳይያስ የሚባል ወጣት በኢየሩሳሌም ከተማ ይኖር ነበር ። አንድ ቀንም በቤተ መቅደሱ ውስጥ ሳለ እግዚአብሔር በራእይ ለእርሱ በመታየቱና በማነጋገሩ ለአይሁድ ሕዝብ መልእክተኛው እንዲሆን አዘዘው ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በመነጋገር ለወደ ፊቱ ምን እንደሚሆን ገለጸለት ። ይህም የተገለጸለት ትንቢት በኢሳይያስ ምዕራፍ ፯ ፡ በተለይም

በምዕራፍ ፯ ቀጥር ፲፬ ፡ ምዕራፍ ፱ ቀጥር ፯ ፡ ምዕራፍ
፴፭ና ፶፫ ላይ ተጽፎ እናገኛለን ።

የዳንኤልንም ታሪክ ብንመለከት ምንም እንኳ በባ
ዚሉን ከተማ በእስረኝነት ቢቀመጥም በመጨረሻው
ቀናት ስለሚመጡት ነገሮችና ስለ ክርስቶስ ተቃዋሚ
መነሣት በራእይ እንደ ተገለጸለት በዳንኤል ምዕራፍ ፯
ተጽፎ እናገኛለን ።

ከእነዚህም ሌላ ብዙ ነቢያት እንደነበሩ መጽሐፍ
ቅዱስን በማንበብ ልንረዳ እንችላለን ። እነዚህን ሰዎች
ስለ ወደ ፊቱ የሚገለጡትን ራእዮች ያዩ ዘንድ የመረ
ጣቸው ማን ነው? ቅዱሳት መጻሕፍት እግዚአብሔር
ፊሱ እንደ መረጣቸው ያሳስበናል ። ለምሳሌ ያህል ኢሳ
ይያስ፡-«የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ልኮኛል» እያለ
ለአይሁድ ሕዝብ ይናገር ነበር ።

ትንቢተ ዳንኤል ምዕራፍ ፭ ከቀጥር ፫-፲፬ ያለ
ውን ብንመለከት ንግሥቲቷ ለንጉሥ ብልጣሶር ዳጌኤ
ልን እንደዚህ ትንቢት ሊያናግረው የቻለው በውስጡ
«የቅዱሳን አማልክት መንፈስ» በመኖሩ መሆኑን መስክ
ራለታለች ። በዚሁ መጽሐፍ ምዕራፍ ፯ ቀጥር ፫ ብን
መለከት በዳንኤል ውስጥ መልካም መንፈስ ይኖርበት
እንደ ነበር በተጨማሪ ልንረዳ እንችላለን ።

ከዚህም በፊት በብሉይ ኪዳን ጊዜ የተነገሩት ትንቢ
ቶችና የታዩት ራእዮች በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የታዩና

የተነገሩ መሆናቸውን ተመልክተናል ። (ደ ጴጥ. ፩ ፡ ፳፻
፳፩) ። ይህም የሚያስረዳን መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን
ጊዜ ለነቢያት ወደ ፊት ስለሚደረጉ ነገሮች በራእይ በመግ
ለጽና በጽሑፍም ላይ እንዲያስፍሩ በመንዳት ታላቅ ተግ
ባሩን ያከናውን እንደነበረ በሰፊው ይገልጽልናል ።

ለ) መንፈስ ቅዱስ ለልዩ ልዩ ተግባሮች ኃይል
እንደ ሰጠ ። መሳፍ. ፯ ፡ ፲፩-፴፭ ፡ ፲፬ ፡ ፩-፲፱ ።

ከዕለታት አንድ ቀን ሳምሶን ተምና ወደምትባል
መንደር በሚጓዝበት ጊዜ ድንገት ሳያስበው የአንበሳ
ደቦል እያገሣ ወደ እርሱ ይገመግሥ ጀመር ። ብዙ ሰዎች
እንደዚህ ዓይነቱ አስፈሪ ሁኔታ ሲያጋጥማቸው በመሸ
በር እንደሚሸሹ የተረጋገጠ ነው ። ነገር ግን ሳምሶን
እንዲህ አላደረገም ። ከመጽሐፉ እንደምንረዳው፡-

«የእግዚአብሔርም መንፈስ በእርሱ ላይ በኃይል
ወረደ ፤ ጠቦትን እንደሚቆራርጥ በእጁ ምንም ሳይ
ኖር ቁራረጠው ።»

መሳፍ. ፲፬ ፡ ፯ ።

በእጁ ምንም ሳይኖር ከመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመ
ቀበል በቀላሉ ሊገድለው ቻለ ማለት ነው ።

እንደገና በመጽሐፈ መሳፍንት ምዕራፍ ፯ ብንመለ
ከት እግዚአብሔር እሥራኤላውያንን ከምድያማውያን

አጅ ነፃ ለማውጣት ጌዴዎንን እንደመረጠ ልናስተውል እንችላለን። የእግዚአብሔርም መንፈስ በጌዴዎን ላይ በመውረድ በጥቂት ማለት በሦስት መቶ ወታደሮች ኃይልኛ የነበሩትን ምድያማውያን ሊያሸንፍና ለአሥራኤል ሕዝብ ነፃነትን ሊያስገኝ ችሎአል።

ሐ) በብሉይ ኪዳን ጊዜ በነበሩት ሰዎች ላይ መንፈስ በወርድም ከእነርሱ ጋር አይቀመጥም ነበር። ጆሳሙ. ፲፡፩-፲፫፤ ፲፯፡፩-፲፱። መዝ. ፶ (፶፩)፡፩-፲፱።

ምንም እንኳ በብሉይ ኪዳን ጊዜ በሰዎች ላይ መንፈስ በወርድም በእነርሱ ላይ ለብዙ ጊዜ አይቀመጥም ነበር። ለምሳሌም ያህል ጆኛ ሳሙኤል ምዕራፍ ፲ ቍጥር ፯ ላይ በሳኦል ላይ መንፈስ ቅዱስ እንደሚወርድበትና በቍጥር አሥርም ላይ መንፈስ ቅዱስ እንደወረደበት እናያለን። ነገር ግን ሳኦል በዳዊት ላይ እየቀናና ጨካኝ እየሆነ በመሄዱ መንፈስ ቅዱስ ከእርሱ እንደ ተለየው እናስተውላለን።

«የእግዚአብሔርም መንፈስ ከሳኦል ራቀ»

ጆሳሙ. ፲፯፡፲፱።

እንደገና መጽሐፈ ሳሙኤል ቀዳማዊ ምዕራፍ ፲፯ ቍጥር ፲፫ ብንመለከት የእግዚአብሔር መንፈስ በዳዊት ላይ በኃይል እንደ መጣ እንመለከታለን። ነገር ግን ከቤርሳቤህ ጋር በሠራው ኃጢአት መንፈስ ቅዱስ ከእርሱ እንደሚለይ በማወቁ ከልብ በመጸጸት፡-

«አቤቱ፡፡ንጹሕ ልብን ፍጡርልኝ፡

የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ።

ከፊትህ አትጣለኝ፡

ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ።»

መዝ. ፶ (፶፩)፡፲ና፲፩።

በማለት ወደ እግዚአብሔር ጮኸ። የሆነ ሆኖ እንደዚህ ዓይነቱ እርምጃ በክርስቲያን ላይ አይወሰድም። አንድ ክርስቲያን ለመንፈስ ታዛዥ ሲሆን በመንፈስ ይሞላል፤ የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ በያደርግ ግን ሕይወቱ ፍሬ በስድሆናል እንጂ በእውነቱ መንፈስ ቅዱስ ከእርሱ አይለይም። ምክንያቱም ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስን ለመላክ ቃል በገባ ጊዜ፡-«እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል።» (ዮሐ. ፲፬፡፲፮) ብሎ ተናግሮአልና።

መንፈስ ቅዱስ በአራቱ ወንጌላት እንደተጠቀሰ ::

ማር. ፫ : ፳፪—፴፫ ፤ ማቴ. ፲፪ : ፳፪—፴፯ ::

ሀ) ስርየት የሌለው ኃጢአት እንዴት ያለው

ነው?

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በገሊላ ያስተምርና ድውያኖችንም ይፈውስ እንደ ነበር በአራቱ ወንጌላውያን በሰፊው ተገልጿል። በዚያን ጊዜ ከነበሩት በሽታዎች ሁሉ የበሰው በአጋንንት መያዝ ሳይሆን አይቀርም። በአጋንንት የተያዘ ሰው ምናልባት ጆሮው ይደነቁር፣ ወይም አፋይተሳስር ወይም ዓይኖቹን ሳይታወር አይቀርም። ምናልባትም ከመጠን ያለፈ ኃይል ሊኖረው ይችል ነበር።

ከዕለታት አንድ ቀን አንድ በጋኔን የተያዘ ሰው ብዙ ሰዎች አስከትሎ ወደ ኢየሱስ መጣ። ሰውየው ሰውርና ጂዳ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በፈወሰው ጊዜ በዓይኖቹ ያይና በአፋም ያናገር ጀመር። ይህንንም አስገራሚ ተአምር ሕዝቡ በመመልከታቸው በጣም ተደነቁ። የሆነ ሆኖ ግን ፈሪሳውያን ይህንን ታላቅ ተአምር በማየታቸው በልባቸው ታላቅ ቅናት አደረባቸው። ከዚህም የተነሣ በቅናት መንፈስ እንደሚከተለው ይናገሩ ጀመር።

«ይህ ቡብኔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ።»

ይህ በእውነቱ ክፋትን የተሞላ አስተያየት ነበር።

ምክንያቱም በመጀመሪያ ፡ በቅናት መንፈስ የተሠነዘረ በመሆኑ ነው። ሁለተኛ፡ አስተያየቱን ሐሰት የተመረከብ በመሆኑ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈሪሳውያንን ሲያሳስብ ፡ ሰይጣን ሰይጣንን የሚቃወምና የሚያወጣ ከሆነ እንዴት የሰይጣን መንግሥት ልትቆም ትችላለች ? ሦስተኛ ደግሞ ፈሪሳውያን በአይሁድ ሕብረተ ሰብ ከፍተኛን ደረጃን የያዙ ግለሰቦች በመሆናቸውና በትምህርት በመራቀቃቸው ተራው ሕዝብ የሚናገሩትን ስለሚያዳምጣቸው በክርስቶስ ላይ ሕዝቡን ለማነግግትና እንዲገድሉት በማሰብ እንደዚህ ዓይነቱን በክፋት የተሞላ አነጋገር ሠነዘሩ።

«ርዣኩ መንፈስ አለበት» በማለት በክፋት የተሞላ አነጋገር በማቅረባቸው ስርዣት ሊገኝለት የማይቻለውን ኃጢአት ለማድረግ መቃረባቸውን ኢየሱስ እንዲህ ሲል ያሳስባቸዋል፡—

«ስለዚህ እላችኋለሁ ፡ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል ፡ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም። በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል ፤ በመንፈር ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም።»

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞላ መቼስ ሁላችንም የማንዘነጋው እውነተኛ ነገር ነው።

የሆነ ሆኖ ፈሪሳውያን በክርስቶስ ውስጥ ርዣኩ መንፈስ አለ ብለው መሠረተ ቢስ አነጋገር በመሠንዘራቸው መንፈስ ቅዱስን ርዣኩ መንፈስ ብለው መስዳባቸው ነበር። የመንፈስ ቅዱስ ተግባር እኛ ሰዎች ኃጢአተኞች መሆናችንን አስገንዝቦ ወደ ጽድቅ መንገድ ማለት ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ መምራት ነው። ታዲያ መንፈስ ቅዱስ ኃጢአተኞች መሆናችንን በሚያስገነዝብን ጊዜ «አይ ! ይህ ልክ አይደለም። እኔ በውነቱ ኃጢአተኛ አይደለሁም። እንደዚህ ዓይነቱን አሳብ በልቤ ውስጥ የሚያሳድርብኝ መንፈስ ቅዱስ ሳይሆን ርዣኩ መንፈስ ነው» ካልን በእውነቱ እንዴት አድርገን ለኃጢአታችን ስርዣት ልናገኝና ደኅንነትን ልንቀዳጅ እንችላለን ?

ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚመራው መንገድ ክርስቶስ ብቻ ነው። ወደ ክርስቶስም ልንጓዝ የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ብቻ ነው። የመንፈስ ቅዱስን ተግባር የማንቀበል ከሆነና እርሱም ቅዱስ ሳይሆን ርዣኩ መንፈስ ነው ብለን የምንናገር ከሆነ በውነቱ ደኅንነትን ልንቀዳጅ እንዴት እንችላለን ?

ለ) መንፈስ ቅዱስና መጥምቁ ዮሐንስ። ማር. ፩ ፡ ፩—፲፪ ። ዮሐ. ፩ ፡ ፲፱—፴፬ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፩—፰ ።

መጥምቁ ዮሐንስ ይኖርበት የነበረችው ስፍራ በዮርዳኖስ ወንዝ አቅራቢያ ሳይሆን አይቀርም። ከዚያችም

በታ ስለት በስለት እየተነሣ ስለሚመጣው የፍርድ ጊዜ በማስጠንቀቅ፡—

«መንግሥተ ስማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ» እያለ ለሕዝቡ ይሰብክ ነበር። እርሱም የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን መንገድ እንዲያዘጋጅና ክርስቶስም ራሱን በሚገልጽበት ጊዜ በግልጽ ለሕዝቡ ለመመስከር የተላከ ሰው ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ስለ ራሱም፡—

«እኔ በውኃ አጠምቃችኋለሁ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል እያለ ይሰብክ ነበር።»

ከዚህም የምንረዳው በመጥምቁ የሐንስ ይከናወን የነበረው የጥምቀት ተግባር ከክርስቶስ ጋር ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ መነሣታችንን የሚመሰክር ባለ መሆኑ ዋጋ የሌለው መሆኑን ነው። በመጥምቁ የሐንስ ይከናወን የነበረው የጥምቀት ሥነ ሥርዓት የሚያመለክተው ለኃጢአት መጸጸትና ለአዲስ ሕይወት የመኖር ፈቃደኝ ነት ብቻ ነበር። በዚህ ምክንያት ነው የንስሐ ጥምቀት በመባል ይታወቅ የነበረው።

ከብዙ ዓመታት በኋላ (20) ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ኤፌሶን በሄደ ጊዜ በመጥምቁ የሐንስ የተጠመቁ አንዳንድ ሰዎችን አግኝቶአል። እነኚህም ሰዎች ምንም እንኳ በመጥምቁ የሐንስ ቢጠመቁም መንፈስ ቅዱስ ያልወረደባቸው፤ እንዲያውም ስለ መንፈስ ቅዱስ በጭ

ራሽ የማያውቁ ነበሩ። ይህ ራሱ የሚያስረዳው በመጥምቁ የሐንስ ይከናወን የነበረው የጥምቀት ሥነ ሥርዓት አዲስ ሕይወትን ለመምራት የማይረዳ መሆኑን ነው። ምክንያቱም አዲስ ሕይወት ለማምራት የሚረዳው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

ሐ) የመንፈስ ቅዱስ መሰጠት ተስፋ። ሉቃ 11 : 13—19። ዮሐ 14 : 17—18።

ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን የመሰለ አጽናኝና መከታ በማግኘታቸው በእውነቱ በኑሮአቸው ምንኛ ይደሰቱ! አንድ ቀን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሦስቱን ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ወደ ተራራ ወጣ። ክርስቶስም ከሦስቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በተራራው ላይ ሳለ አንድ ሰውዬ በጋ ኔን የተያዘ ልጁ ይፈወስለት ዘንድ ወደቀሩት ደቀ መዛሙርት ወሰደው። እነኚህም ደቀ መዛሙርት ልጁን ለመፈወስ የተቻላቸውን ያህል ደከሙ፤ ነገር ግን ልፋታቸው ሁሉ ከንቱ ሆነ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ከሦስቱ ደቀመዛሙርቱ ጋር ከተራራው በወረደ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ለፈውሱት አለመቻላቸውን በማስተዋሉ ሰውዬው ወደኢየሱስ እንዲህ እያለ ይጮኽ ጀመር፡—

«መምህር ሆይ፡ ለእኔ አንድ ልጅ ነውና ልጄን አንድታይልኝ እለምንገለሁ። እነሆም፡ ጋኔን ይይዘህ ሞል፡ ድንገትም ይጮካል አረፋም እያስደፈቀው»

ያንፈራግጠዋል፡ እየቀጠቀጠም በጭንቅ ይለቀዋል፡ ደቀ መዛሙርትህንም እንዲያወጡት ለመንሁ፡ አልቻሉም።»

ሉቃ. ፱ ፡ ፴፰—፵ ።

ክርስቶስ እንደገና በመካከላቸው በመገኘቱና ሊፈውሱት የደከሙበትን ልጅ በማዳኑ በውነቱ ደቀ መዛሙርቱ በእንዴት ከፍ ባለ ደስታ ይዋጡ!

የሆነ ሆኖ ክርስቶስ ከእነርሱ የሚለይበት ቀን እየተቃረበች መሄዱን ደቀ መዛሙርቱ በተገነዘቡ ጊዜ ያድሮ ከፍ ባለ ደስታ የተዋጡበትን ያህል አሁን በግዜን አዘቅት ውስጥ ወደቁ። በእውነቱ ከእርሱ ተለይተው እንዴት ሊኖሩ ይችላሉ? በሚያጋጥማቸው ችግር ማን ይረዳቸዋል? ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው።

«ከእናንተም ጋር ስለ ነበርሁ በመጀመሪያ ይህን አልነገርኋችሁም። አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ። ከእናንተም፡—ወዴት ትሄዳለህ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። ነገር ግን ይህንን ስለ ተናገርኋችሁ ግዜን በልባችሁ ሞልቶአል። እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ።»

ዮሐ. ፲፮ ፡ ፳—፺ ።

ከዚህም እንደምንረዳው የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መሄድና የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ለደቀ መዛሙርቱ የሚሻላቸው መሆኑን ነው። የመንፈስ ቅዱስ መምጣት የሚሻልበትም ምክንያት፡—ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህች ዓለም ይኖር በነበረበት ጊዜ በውነቱ በአንድ ጊዜ አንድ ቦታ እንጂ ሁሉ ቦታ ሊገኝ አይችልም ነበር። ለምሳሌ ያህል በገሊላ ቢገኝ በዚያኑ ጊዜ በኢየሩሳሌም ሊገኝ አይችልም። እንደዚሁም በቦታኒያ ቢኖር በዚያኑ ጊዜ በናዝሬት ሊገኝ አይችልም ነበር። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በሚወርድበት ጊዜ በአንድ ጊዜ የትም ቦታ ሊገኝ በመቻሉና ለእያንዳንዱ የክርስቶስ ተከታይ የተሰጠ በመሆኑ የትም አገር ከክርስቶስ ተከታዮች ጋር አብሮ ይኖራል። ለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእርሱ መሄድና የመንፈስ ቅዱስ መምጣት የሚሻላቸው መሆኑን ይገልጽላቸው የነበረው።

መንፈስ ቅዱስ ወደ እዚህ ዓለም ከመውረዱ በፊት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በጉልጌታ ተራራ ላይ መሰቀለ፡ መቀበርና የሞትን ኃይል ድል ነስቶ በታላቅ ግርማ ከሙታን በመነሣት ወደ ሰማያዊው አባቱ አረገ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን ታላቅ ተግባር ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት በማከናወኑ ዛሬ መንፈስ ቅዱስ በእዚህች ዓለም በመገኘት ከእያንዳንዱ የክርስቶስ ተከታይ ጋር አብሮ ይኖራል። የእርሱም ከእያንዳንዱ አማኝ ጋር አብሮ መኖር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህች ምድር

ይመላለስባት ከነበረው ጊዜያት የላቀ መሆኑን ሳንገነዘብ
በው አንቀርም ።

መ) የመንፈስ ቅዱስ ተግባር ምንድር ነው?
የሐዋ. ፪: ፲፬—፵፩ ፣ ፲፯: ፪—፳፮ ፣ ፫: ፩—፳፯ ።

መንፈስ ቅዱስ ይህችን ዓለምና በውስጡ የነበረ
ውን ሰው ከአብና ከወልድ ጋር አብሮ እንደ ፈጠረ ተመልክተናል ። በብሉይ ኪዳን ጊዜም ነቢያትን እንዳስነሣና
ለእግዚአብሔር ሕዝብ መሪዎችም ኃይልን እንደ ሰጣቸው በተጨማሪ ተመልክተናል ። በዛሬው ጊዜ ደግሞ
በክርስቶስ ለሚያምኑትና እንዲሁም ለማያምኑት በመናገር ሁለት ዋና ተግባሮችን ያከናውናል ። እነዚህም ሁለት
ዋና ተግባሮች የሚከተሉት ናቸው ።

1. መንፈስ ቅዱስና በክርስቶስ የማያምን
ሰው ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከመስቀሉ በፊት ለደቀ መዛሙርቱ ስለ መንፈስ ቅዱስ መላክ ተስፋ በሰጣቸው ጊዜ በተጨማሪ እንዲህ ብሎ ተናግሮ አቸው ነበር ።

«እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል ። ስለ ኃጢአት ፡ በእኔ ስለማያምኑ ነው ፤ ስለ ጽድቅም ፡ ወደ አብ ስለምሄድ ከዚህም በኋላ ስለማታዩኝ ነው ፤ ስለ ፍርድም ፡ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው ።»
የሐ. ፲፯: ፳—፲፩ ።

ከዚህ ከክርስቶስ አነጋገር መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ለማያምን ሰው የሚያሳየው ሦስት ነገሮች እንዳሉ እንመለከታለን ። እነርሱም ፡—ስለ ኃጢአት ፡ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ በደንብ አድርጎ ገልጾ ያሳየዋል ማለት ነው ።

ከዚህም መረዳት የሚገባን አንድ ሰባኪ ለአንድ ሰው ኃጢአት ምን እንደ ሆነ ሊያስረዳው አለመቻሉን ነው ። እርግጥ ነው ፡ አንድን ሰው የዋሸውን ፡ የሰረቀውን ፡ ንዴቱን ወይም ጉራውን በማስገንዘብ እነዚህ ያደረጋቸው ኃጢአቶቹ መሆኑን ሊያሳየው ይችላል ። ነገር ግን በእውነቱ ኃጢአት ሲባል በክርስቶስ አለማመን መሆኑን የሚያስረዳው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው ። አንድ ሰው በእርግጥ በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያምን ከሆነ አይዋሸም ፡ አይሰርቅም ፡ አይናደድም ወይም በከንቱ ጉራውን አይነፋም ። ስለዚህ ኃጢአት ሲባል በክርስቶስ አለማመን መሆኑንና እንዲያምኑም የሚያደርጋቸው መንፈስ ቅዱስ ብቻ መሆኑን መረዳት ይገባናል ።

«ወንጌላችን የተከደነ ቢሆን እንኳ የተከደነባቸው ለሚጠፉ ነው ። ለእነርሱም የእግዚአብሔር ምሳሌ የሆነ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል ብርሃን እንዳያበራላቸው ፡ የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን አሳብ እሳወረ ።»

፪ ቆሮ. ፬: ፫ና፬ ።

በኃጢአተኛው ላይ የሚያከናውነው የመንፈስ ቅዱስ ተግባር በዚህ ብቻ ሳይወሰን ስለ ጽድቅ መንገድ በማመልከት ክርስቶስ የተናገራቸው ነገሮች ሁሉ እውነትን የተመረከቡ እንደሆኑ ይገልጽለታል። እርግጥ ነው፡ እኛ ሰዎች እንደመሆናችን መጠን ክርስቶስ የተናገራቸው ነገሮች ሁሉ እውነትን የተመረከቡ እንደሆኑ በገዛ ራሳችን ኃይል ልናረጋግጥ አንችልም። የክርስቶስ እውነተኛነት ራሱ በትንሣኤው ተረጋግጦአል። ታዲያ ትንሣኤውን የማይቀበል ሰው እንዴት ክርስቶስ የተናገራቸውን ነገሮች ሁሉ እውነት እንደሆኑ ሊያውቅና ሊያረጋግጥ ይችላል? እንደዚህ ዓይነቱን ሰው እኛ በገዛ ጥበባችን ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ የሰውየውን ሕሊና በመውቀስ የክርስቶስን ትንሣኤ ተቀብሎ እንዲያምን ያደርገዋል። እዚህ ላይ መገንዘብ የሚገባን አንድ ሰው የክርስቶስን እውነተኛነት ሊረዳና ሊቀበል የሚችለው በሰዎች ቅልጥፍናና ጥበብ በመገፋፋት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ በመመራት ነው።

መንፈስ ቅዱስ አንድን ሰው ስለ ኃጢአቱ ካስገነዘበውና የክርስቶስንም እውነተኛነትና ከሙታንም መነሣት ካሳሰበው በኋላ ከሞት በኋላ ፍርድ እንዳለ ይገልጽለታል። የዚህች ዓለም አምላክ የሆነው ሰይጣን በሠራው የዓመፅ ተግባር እንደ ተፈረደበት ሁሉ ኃጢአተኛ የሆነ ሰው የኋላ ኋላ እንደሚፈረድበት ያሳስበዋል ማለት ነው።

ስለዚህ አማኝ ላልሆነ ሰው በክርክርና በጭቅጭቅ ብዛት በክርስቶስ ኢየሱስ የሚገኘውን አዲስ ሕይወት ልናስረዳው አለመቻላችንን መገንዘብ ይኖርብናል። ምንም እንኳ ይህ በክርስቶስ ኢየሱስ የሚገኘው አዲስ ሕይወት ለእኛ ግልጽና ብሩህ ሆኖ ቢታየንም ሰይጣን በክርስቶስ የማያምኑትን ሰዎች አእምሮ በማሳወር ለእኛ ግልጽ ሆኖ የሚታየንን ለእነርሱ ያጨልምባቸዋል። ስለዚህ ይህንን ጨለማ በገዛ ራሳችን ጥበብና ኃይል ልናበራው አለመቻላችንን በመገንዘብ መንፈስ ቅዱስ ዘላለማዊ ብርሃኑን እንዲያበራሳቸውና በልባቸውም ውስጥ ከፍተኛ ተግባሩን እንዲያከናውን ዕለታዊ ጸሎታችን መሆን አለበት።

2. መንፈስ ቅዱስና አማኝ ።

አንድ ሰው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል መድኃኒቱ አድርጎ በሚቀበልበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በውስጡ በመገኘት በአዲስ ሕይወት እንዲያመራ ይረዳዋል። ይህንን አዲስ ሕይወት ከመቀያጀቱ በፊት የኃጢአት ተገዢ ነበር። አሁን ግን የመንፈስ ቅዱስ ተገዢ በመሆን የመንፈስን ፍሬ ያፈራል።

«የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፡ ደስታ፡ ሰላም፡ ትዕግሥት፡ ቸርነት፡ በገንት፡ እምነት፡ የውሃት፡ ራስን፡ መግዛት ነው።»

ገላ. 5፡ 22።

«በመንፈስ ብንኖር በመንፈስ ደግሞ እንመላለስ።»

ገላ. 5፡ 22።

የመንፈስ ቅዱስ ተግባር አዲስ ሕይወትን መስጠትና በኩሮአችንም ውስጥ የመንፈስን ፍሬ ማፍራት ብቻ ሳይሆን ዕለት በዕለት ከእኛ ጋር በመገኘት በዚህች ዓለም የምናሳልፋት ሕይወት መሪ በመሆን ይረዳናል። ጳውሎስ ከሲላስ ጋር እየዞረ የክርስቶስን ወንጌል በመስበክ ብዙ ሰዎች በክርስቶስ ኢየሱስ እንዲያምኑ ቢረዳም ከዚያ ቀጥሎ የት ሂዶ ማስተማር እንደሚገባው ለማወቅ አልቻለም ነበር። የሆነ ሆኖ የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ፲፮ ቅጥር ፮ ና፤ ብንመለከት መንፈስ ቅዱስ ራሱ ይመራቸው እንደ ነበር ልንገነዘብ እንችላለን።

«በእስያም ታሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለከላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር አለፉ፤ በሚስያም አንጻር በደረሱ ጊዜ ወደ ቢታንያ ይሄዱ ዘንድ ሞከሩ፤ የኢየሱስ መንፈስም አልፈቀደላቸውም።»

ይህ መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ሕይወት ውስጥ የሚያከናውነው ታላቁ ተግባር ነው። በመንፈስ ቅዱስ መመራት ራሱ በእግዚአብሔር ላይ ያለን የእምነታችን መፈተኛ ነው።

በአማኝ ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚያከናውነው ተግባር በእነዚህ ብቻ ሳይወሰን በጸሎታችን ጊዜም አስፈላጊውን እርዳታ ያደርግልናል። አብዛኛውን ጊዜ እግዚአብሔር የራሱን ክብር ለመግለጽ

ሲል በእኛ ሕይወት ውስጥ ያቀደውን ነገር ለማወቅ ባለመቻላችን ለመጸለይ ያዳግተናል። በተለይ አንድ ሰው ወይም እኛ ራሳችን በምንታመምበት ጊዜ «ለምን ክርስቲያን ሆኜ መታመም ይገባኛል? ሕመም ራሱ የኃጢአት ውጤት ነው» በማለትና ይህንን የመሳሰሉት ምክንያቶች በማቅረብ ራሳችንን ማወክ አይገባንም። ሰው እንደመሆናችን መጠን እያንዳንዳችን የምንሞትባት ቀን የተወሰነች መሆንዋን በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጸ እውነተኛ ነገር ነው። ምንም እንኳን በሕይወታችን ሙሉ ጤንነትን አግኝተን ለብዙ ዓመታት በዚህች ዓለም ብንኖር አንድ ቀን በእርጅና ምክንያት መሞታችን የተረጋገጠ ነው። ስለዚህ «እከሌ ለምን ታመመ?» ወይም «ለምን ታመምኩኝ?» በማለት በአሳብ ከመጨነቅ ይልቅ እግዚአብሔር በእኛ ወይም በምንወደው ሰው ሕመም ምክንያት የራሱን ክብር ለመግለጽ ምን ዓይነት ዓላማ እንዳለው መጸለይ ይገባናል። ምናልባት በእኛ ወይም በቅርብ ጓደኞችን ሕመም ምክንያት እግዚአብሔር ወደ እርሱ ሊጠራን ይፈልግ ይሆናል። ምናልባትም እንድንታመም በማድረግ ከእርሱ የምናገኘውን ዕለታዊ ረድኤት ይበልጡን እንድንገነዘብ በመፈለጉ ይሆናል። ወይም በእኛ ሕመም ምክንያት በሆስፒታሉ ውስጥ የሚገኙትን ሐኪሞች ሆኑ አስታማሚዎች ስለ ክርስቶስ እንድንመስከርላቸው መገንድ መክፈቱ ይሆናል። ስለዚህ «ለምን እከሌ ታመመ?» «ለምን ታመምኩ?» ከማለት ይልቅ «ጌታ ሆይ፤ በሕይወታችን ውስጥ ያቀድከው ዓላማ እን

ዳስ አንተ እንዳልከው ይፈጽም ዘንድ እንለምንገለገን።
በማለት ፈቃደኛነታችንን መግለጽ ይገባናል።

አንዳንድ ጊዜም ምን ብለን መጸለይ እንደሚገባን
የሚሳነን ጊዜ ያጋጥመናል። በዚህን ጊዜ መንፈስ
ቅዱስ ልባችንን በመመርመር በቃላት ለመግለጽ የተሳ
ነን ጸሎታችንን ለአባታችን ለእግዚአብሔር ያቀርብል
ናል።

«እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤
እንዴት እንደንጸለይ እንደሚገባን አናውቅምና፤
ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማል
ድልናል።»

ሮሜ ፳ : ፳፯።

መቼስ እዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባን በጸሎት ጊዜያችን
መጽሐፍ ቅዱሳችንን ማንበብ እንደሚገባን ነው። ጸሎት
ማለት እኛ ከእግዚአብሔር ጋር የምንነጋገርበትና እግዚአ
ብሔርም ከእኛ ጋር የሚነጋገርበት መንገድ ነው። እግዚ
አብሔርም ለእኛ የሚናገረን በቅዱስ መጽሐፍ በኩል
ስለሆነ ቅዱሳት መጻሕፍትን ከማንበብ ቸል ማለት
የለብንም። የሆነ ሆኖ መጽሐፍ ቅዱስን በምናነብበት
ጊዜ በገዛ ጥረታችን ሊገባን ባለመቻሉ ራሱ ቅዱሳት
መጻሕፍትን የጻፈው መንፈስ ቅዱስ እንዲረዳን ያስፈል
ጋል። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ በምንዘጋጅ
በት ጊዜ እንዲገልጽልንና አስፈላጊውንም እርዳታ እንዲ
ያደርግልን መንፈስ ቅዱስን መለመን ይገባናል።

ምዕራፍ ፭ ።
መንፈስ ቅዱስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ።

ሀ) የቤተ ክርስቲያን አምልኮት። ሹዲ. ፪፤

፩—፲። የሐዋ. ፪ : ፶፩—፶፯ ፤ ፬ : ፳፫—፴፭።

ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት ማለት ከሐዋርያት
ጊዜ አንሥቶ እስከ ዛሬው ትውልድ ድረስ ክርስቲያኖች
እሑድ ጧት አንድ ላይ በመሰብሰብ ወንጌልን ይሰብ
ክሉ፤ ፈጣሪያቸውንም ያመሰግናሉ። የሚሰበሰቡበትም
በታደንበኛ ከድንጋይ የታነፀ ቤት፤ በሣር የተከደነች
ጎጆ ወይም ባዶ ሜዳ ላይ ይሆናል። እዚህ ላይ መገን
ዘብ የሚገባን ቤተ ክርስቲያን መገንባት የሚገባው ውድ
ከሆነ ድንጋይ ወይም ከሌላው ነገሮች ሳይሆን ሕያው
በሆኑ በክርስቶስ ተከታዮች (ሕያው ድንጋይ) መገንባት
የሚገባው መሆኑን ነው። እዚህ ላይ ኢፐርሶ የተናገ
ረውን ማስተዋል ይገባናል።

«በሰውም ወደ ተጣለ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን
ወደ ተመረጠና ክቡር ወደሆነው ወደ ሕያው ድን
ጋይ ወደ እርሱ እየቀረባችሁ ፡ እናንተ ደግሞ እንደ
ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ
ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕ
ትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ከሀናት እንድትሆኑ
መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ።»

ሹዲ. ፪ : ፬ና፭።

ስለዚህ ክርስቲያኖች አንድ ላይ በመሰብሰብ ለፈጣሪ ይታዩት ወዘመኑ በመዘመር ከፍተኛ ምስጋና ያቀርባሉ። ከዚያም በኋላ ከቤተ ክርስቲያኑ ሽማግሌዎች አንዱ የተሰበሰቡትን ክርስቲያኖች በጸሎት ከመራ በኋላ ከተሰበሰቡት አንዱ በመነሣት ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥቂት ክፍል ያነባል። የእግዚአብሔርም ቃል ተነብቦ ካበቃ በኋላ ምናልባት አንድ ወዘመኑ ይዘመርና ከዚያ በኋላ የቤተ ክርስቲያኒቱ መሪ የተነበበላቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ይበልጡን በማብራራት የዕለቱን መልእክት ያቀርብላቸዋል። መልእክቱ ከተፈጸመ በኋላ ሌላ ተጨማሪ መዝሙሮችን በመዘመር ፈጣሪያቸውን ካመሰገኑና ጸሎትም ካደረጉ በኋላ የዕለቱ ስብሰባ በመፈጸም እያንዳንዱ ክርስቲያን ወደ የቤቱ ይመለሳል።

ምንም እንኳ ከአንዱ ቦታ ወደ ሌላው እተዘዋወርን ብንመለከት የቤተ ክርስቲያን አቋም የተለያየ ሆኖ ብናገኘውም የትም ቦታ ብንሄድ እነዚህ አራቱ ነገሮች ማለት ጸሎት፣ በዝማሬ ምስጋና ማቅረብ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብና የእግዚአብሔርን ቃል መስበክ በየትም ቤተ ክርስቲያን የሚከናወን ነው። የሆነ ሆኖ ቤተ ክርስቲያኒቱ ማናቸውንም ዓይነት አገልግሎት በምትሰጥበት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ የማትመራ ከሆነ በውነቱ ተሰብስበው የነበሩት ሕዝቦች ሁሉ እንዳች በረከት ሳያገኙና አንድም ነፍስ ደኅንነትን ሳትቀዳጅ እንደሚበቃተኑ የተረጋገጠ ነው። መንፈስ ቅዱስ በሚገኝበት ቤተ ክርስቲያን ግን የጸሎት ፍስሐ፣ የዝማሬ ጣዕምና የቅዱሳን መጻሕፍት ምሥጢር መገለጥ በጠቅላላው የእግዚአብሔር በረከት እንደሚታረፈረፍላት የታወቀ እውነተኛ ነገር ነው።

መንፈስ ቅዱስ በጸሎታችን እንደሚረዳን ከዚህ በፊት ተመልክተናል። የእግዚአብሔርንም ቃል የጻፈው እርሱ መሆኑን በተጨማሪ ተረድተናል። ከእነዚህም አልፎ ተርፎ ደግሞ በአማኞች ውስጥ በመገኘት የክርስቶስን ወንጌል ላልሰሙት ወይም ሰምተው ችላላሉት ይመሰክራል። መጽሐፍ ቅዱስ ቀድሞ ስለ ነበሩት ክርስቲያኖች ሲያሳስብ እንዲህ ይላል፡—

«... በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፡ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ።»
 (ዮሐ. ፱ : ፴፩)

በተጨማሪም፡—
 «እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን፡ ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው።»
 (ዮሐ. ፩ : ፴፪)

ለ) ስሕተተኛውን ጉዳና የተከተለች ቤተ ክርስቲያን = ፩ ቆሮ. ፲፩ : ፲፯—፴፱ ፤ ፩ : ፲፩—፲፱ ።

የቤተ ክርስቲያን አምልኮት በሚል ርእስ በአንዲት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን መደረግ እንደሚገባው

ተመልከተናል። እስቲ አሁን ደግሞ ስንተተኛውን ጉዳና በመከተል በእግዚአብሔር ዘንድ ብላሽ ሆና የታየችውን ቤተ ክርስቲያን እንመልከት። ለእንደዚህ ዓይነቱ ቤተ ክርስቲያን ዓይነተኛ ምሳሌ ሆና የምትገኝ በቆሮንቶስ ከተማ ትገኝ የነበረችው ቤተ ክርስቲያን ነች። ከሁሉም በፊት በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ በማኅበር የሚከናወነውን ስብሰባ እንመልከት። እንደዚህ ዓይነቱ ማኅበር በሚደረግበት ጊዜ እያንዳንዱ ማኅበራዊ ለራሱ በቂ የሆነ ምግብ ይዞ ይሄዳል። ምግቡ በሚበላበትም ጊዜ ግማሾቹ ሀብታሞች በመሆናቸውና ከድሆች ማኅበራዊ ቻቸው ጋር ጉን ለጉን ተቀምጠው ለመመገብ በለመፍ ቀዳቸው በአንድ በተለየ ቦታ በመቀመጥ ጮማ ሲቁርጡ፣ ወይን ጠጅ ሲጉነጨጩና ፍራፍሬና ሐር የመሰለ ዳቦ ሲገምጡ፤ እንደ እነርሱ ሀብታም ያልሆኑት ደግሞ በእንዲት ቦታ ከሮምት ብለው ያለቻቸውን ሲበሉ ማየት በውእቱ እንደዚህ ዓይነቱ ልዩነት በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ በመደረጉ ለተመልካች በጣም አሳዛኝ ነበር። ከዚህም በተጨማሪ ደግሞ በወይን ብዛት ከሀብታሞቹ ወገን አንደኛው ሰክሮ ሲቀባዥር በማየታችን ይህ የእግዚአብሔር ቦታ አይደለም በማለት ሁለተኛ እዚያች ቤተ ክርስቲያን ለመድረስ አንፈቅድም።

ይህንን ከተመለከትን በኋላ የቤተ ክርስቲያኒቷ የገንዘብ ሁኔታ የሚጠናበት ቦታ እንሂድ። በእውነቱ ይህች ቤተ ክርስቲያን እንደ መሆንዋ መጠን ስለ ገንዘብ ውድ

ይት በሚደረግበት ጊዜ እንደ ሌላው ቦታ ጭቅጭቅና ሁከታ ሳይኖር በፍቅርና በሰላም ይከናወናል ብለን እና ስብ ይሆናል። በመጀመሪያ፡ ስብሰባው በሚደረግበት ቦታ በምንገባበት ጊዜ ሁሉ አንድ ላይ ተቀምጦ በመወያየት ፈንታ አራት ቦታ በመከፋፈል ግራ በተጋባ መንፈስ እርስ በርስ ሲተያዩ በማስተዋላችን ሳንገረም አንቀርም። ለምንድር ነው እንደዚህ አራት ቦታ የተከፋፈላችሁት? ብለን ብንጠይቅ አንደኛው ወገን «እኛ የጳውሎስ ተከታዮች ነን» ሲል፤ ሌላው ደግሞ «እኛ የጴጥሮስ ተከታዮች ነን» ይላል። እነዚህም ደግሞ «የአጽሎስ ተከታዮች ነን» ሲሉ፤ እነዚያ በኩራት መንፈስ ተወጥረው ጉብ ያሉት ደግሞ ምንም እንኳ ክርስቶስ እንደዚህ ዓይነት መንፈስ በጭራሽ ባይገኝበትም «የክርስቶስ ተከታዮች ነን» ይላሉ። ጳውሎስ፣ ጴጥሮስ ሆነ አጽሎስ በቅን መንፈስ እያንዳንዳቸው የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናቸው «እኛ የዚህ ወገን ነን» «እኛ ደግሞ የእዚያኛው ነን» የሚሉት አባባል ጭቅጭቅ የሚያስከትል መሆኑን በመረዳት እንደዚህ ዓይነቱ ስብሰባ ለመከፈል ሆነ ለመግባት አንፈቅድም።

ከዚህ ቀጥሎ ደግሞ በቤተ ክርስቲያኒቷ ውስጥ እሑድ ዕለት የሚደረገውን የጸሎት ሥነ ሥርዓት እንመልከት። ይህ ቤተ ክርስቲያን እንደ መሆኑ መጠን መቼስ እሑድ እሑድ የሚደረገው የጸሎት ጊዜ ትክክለኛውን መንገድ የተከተለና ቁም ነገር የተሞላበት

መሆን አለበት። የሆነ ሆኖ ወደ ቤተ ክርስቲያኒቱ መግቢያ የሚያመራውን የመጀመሪያውን ደረጃ ከመርገ ጣችን በፊት ይስታን በተሞላ መንፈስ የሚቀርብ መዝ ሙር ሳይሆን የጫጫታ ድምፅ በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ሲያስተጋባ እንሰማለን። ገባ ብለን በምንመለከትበትም ጊዜ በውነቱ የምናየው ነገር በጣም ሳያስገርም አይቀርም። ግማሾቹ በየፊናቸው ሆነው እየጮኹ ሲጸልዩ ግማሾቹ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በመክፈት በልዩ ልዩ ቋንቋ ይበልጡን በመጮኹ ይሰብክሉ። በዚህን ጊዜ በየቦታው የሚደረገው ጩኸት አንድ ላይ ስለሚያስተጋባ በእውነቱ ምኑንም ሳንይዘው እንዲያው ግራ እንጋባለን።

እስቲ ለመሆኑ ስለ ቤተ ክርስቲያኒቱ የእሑድ የጸሎት ሥነ ሥርዓት ይበልጡን እንድታስረዳን ቀሎጫ የምትባለውን የስብሰባውን ተካፋይ አንዳንድ ጥያቄዎች እንጠይቅ።

«ቀሎጫ! እሑድ እሑድ በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ የሚደረገው የጸሎት ሥነ ሥርዓት የሚከናወነው ሁል ጊዜ እንደዚሁ ነው?»

«እርግጥ ነው፤ በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የእሑድ ጸሎት ሥነ ሥርዓት የሚከናወነው እንደዚሁ ነው። የቤተ ክርስቲያኒቱ ሽማግሌዎች በልዩ ልዩ ልሳን ለመናገር በመፈለጋቸው በሚሰበኩበትና በሚጸልዩበት ጊዜ

ሕዝቡ በማይገባው በልዩ ልዩ ቋንቋዎች ይናገራሉ። ይህ በእነርሱ ብቻ ሳይወሰን ሌሎችም ጀምረውታል። ሁሉ በአንድ ላይ በእነዚህ ልዩ ልዩ ልሳኖች ስለሚጫጫኩና ለእኛም የሚተረጉምልን ባለመገኘቱ እንዲያው ጩኸት ብቻ ሆነ እንጂ በውነቱ ምንም በረከት አላገኘን በትም። እንደዚህም ዓይነቱ ተግባር የቤተ ክርስቲያኒቱ አባል የነበሩትን አማኞች በማሰልፋቱ እነሆ ዛሬ በቤተ ክርስቲያኑ አይገኙም። አማኝ ያልሆኑትም ሰዎች ይህንን በሚያስተውሉበት ጊዜ ደኅንነትን ከማግኘት ይልቅ ተስፋ በመቀረጥ ሁለተኛ ወደ ቤተ ክርስቲያኒቱ እንዳይመጡ ያደርጋቸዋል።»

«ለመሆኑ አንቺ ምን ለማድረግ አትደካል?»

«ለዚህ ታላቅ ችግር መፍትሔ ይሆናል ብዬ የማምነው ጉዳዩን ለጳውሎስ ሄዶ ማስጠናት ብቻ ነው። በዚህች ቤተ ክርስቲያን የሚከናወነውን ተግባር ያቋቋመው ጳውሎስ በመሆኑ እርሱ የሚናገራቸውን በሙሉ እንደሚቀበሉ ባለሙሉ ተስፋ ነኝ። የጌታ እራት ሥነ ሥርዓት በደንበኛው መንገድ አይከናወንም፤ የቤተ ክርስቲያኒቱ ልዩ ልዩ ስብሰባዎች በሙሉ ብልሹ ሆነዋል፤ አባሎቹ እርስ በርስ ይበጣበጣሉ፤ አሁን ደግሞ የእሑድ የጸሎት ጊዜ አግባብ ባልሆነ መንገድ ይመራል። ስለዚህ አሁኑኑ ሳልዘገይ ለጳውሎስ ሄጄ በመንገር አስፈላጊውን እርምጃ እንዲወስድ አሳስበዋለሁ።»

※ ※ ※ ※ ※ ※

ቀሎኔም ቃሏን ባለመስበር ወደ ኤፌሶን ሄዳ በቆ ሮንቶስ ስለምትገኘዋ ቤተ ክርስቲያን ችግር አንድ በአንድ በመዘርዘር ለጳውሎስ ነገረችው። ጳውሎስም አሳፊ ፈላጊውን አርምጃ አንድ በአንድ በመዘርዘር ለዚህችው ቤተ ክርስቲያን ማለት ወደ ቆሮንቶስ በጸፈው በመጀመሪያው መልእክቱም ልከላቸዋል። እነርሱም፡—

1. በማኅበር አንድ ላይ በሚሰበሰቡበት ጊዜ እያንዳንዱ አባል መስከር አይገባውም። በማኅበሩ ጊዜ የማዕዱ አቀራረብ ሁኔታ ለድሀና ለሀብታም እኩል እኩል ሊከፋፈሉ የማይቻል ከሆነ እያንዳንዱ አባል በቤቱ በልቶ መምጣት አለበት። የጌታ እራትም በሚሰጥበት ጊዜ እያንዳንዱ ክርስቲያን ልቡን በደንብ አድርጎ መፈተንና መመርመር ይገባዋል። የጌታ እንጀራ በሚቆረሰበት ጊዜና ጽዋውም በሚጠጣበትም ጊዜ በቅን መንፈስና በእኩብ ሮት መቀበል ይገባዋል። ሄፋሮ. ፲፩ : ፲፯—፴፬።

2. በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ስብሰባ በሚደረግበት ጊዜ ሁሉ በአንድ ልብና በአንድ አሳብ መተባበር ይገባዋል እንጂ መለያየት አስፈላጊ አይደለም። ጳውሎስ ሆነ ጴጥሮስ ምንም አይደሉም። መከተል የሚገባው ዘላለማዊውንና ኃያሉን ፈጣሪ ብቻ ነው። በተጨማሪም እያንዳንዱ ምዕመን በከፊት መንፈስ ከመያዝ ይልቅ ራሱን ማዋረድና ዝቅ ማድረግ ይገባዋል።

ሄፋሮ. ፩ : ፲—፴፩።

3. በእሑድ የጸሎት ጊዜ ሴቶች በኖራሽ መስበክ አይገባቸውም። ተርጓሚ ሲገኝ ብቻ እንጂ የሚተረጉም ሰው ካልተገኘ ማንኛውም ሰው ቢሆን በልዩ ልሳን መናገር የለበትም። «በልሳን የሚናገር ቢኖር ሁለት ወይም ቢበዛ ሦስት ሆነው በተራቸው መንፈስ እንደ መራቸው ይናገሩ አንዱም ይተርጉም።» ጸሎት በሚደረግበትም ጊዜ በልዩ ልሳን አይሁን፤ ምክንያቱም አንድ ሰው ምን ተብሎ እንደ ተጸለየ ሳያውቅ «አሜን» ማለት አይገባውም። ለእግዚአብሔር የሚቀርቡ የምስጋና መዝሙሮችም ማንም ሊያውቃቸው ሊረዳቸው በሚችል ሁኔታ መቅረብ አለባቸው። ሄፋሮ. ፲፬ : ፩—፵።

ሐ) መንፈስ ቅዱስና በልዩ ልዩ ዓይነት ልሳን የመናገር ስጦታ። ኤፌ. ፬ : ፩—፲፮። ሄፋሮ. ፲፱ : ፩—፴፩። ፲፬ : ፩—፵።

መንፈስ ቅዱስ ከሚያበረክታቸው ልዩ ልዩ ስጦታዎች አንዱ በልዩ ልዩ ዓይነት ልሳን የመናገር ስጦታ እንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እዚህ ላይ መገንዘብ የሚገባን በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር ስጦታና በጳንጠቆስጤ ጊዜ የተደረገው ተአምር አንድ አለመሆናቸውን ነው። ምክንያቱም በጳንጠቆስጤ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ በወረደ ጊዜ ይናገሩ የነበረው በልዩ ልዩ ዓይነት ልሳን ሳይሆን ሕዝቡ ይጠቀምባቸው በነበረው በልዩ ልዩ ቋንቋዎች ማለት እንደ ግረክኛ፤

እንደ አረብኛና ይህንን የመሳሰሉትን ቋንቋዎች ይናገሩ ስለ ነበረ ነው። በጳንጠቆስጤ ጊዜ የተደረገው ተአምር በዛሬውም ጊዜ ቢደረግ ሰዎች በማያውቁት ቋንቋው ግልት በአሮጌኛ፣ በወላይትኛና በሌሎች ልዩ ልዩ ቋንቋዎች በመናገር እየዘሩ ሲያስተምሩ በተመለከትን ነበር።

በጳውሎስ መልእክት የተጠቀሰው በልዩ ልዩ ዓይነት ልሳን የመናገር ስጦታ ግን በጳንጠቆስጤ ጊዜ ከተደረገው ተአምር ልዩ ነው። እነዚህ በልዩ ልዩ ልሳን የሚናገሩባቸው ቃላት የማይታወቁ በመሆናቸው በደንቡ ለማብራራትና ለማስረዳት አንድ የመተርጉም ስጦታ ያለው ሰው ያስፈልጋል።

እስቲ ስለ እንደዚህ ዓይነቱ ስጦታ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን እንመልከት፡—

1. በልሳኖች የመናገር ስጦታ የተጠቀሰው ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ በላከው መልእክት ላይ ብቻ ነው። ስለዚህ ስጦታ ለመናገር የበቃውም የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አግባብ ባልሆነ መንገድ ላይ ስላዋለችው በደንቡ እንድትጠቀምበት ለማሳሰብ በመፈለጉ ነው። ፩ቆሮንቶስ ምዕራፍ ፲፪ ከቀጥር ፬ እስከ ፲፮ ብንመለከት ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኙትን ልዩ ልዩ ስጦታዎች ተዘርዝረው እናገኛለን። በዝርዝሩ ውስጥ ከሚገኙት የመጨረሻዎቹ ሁለቱን ስጦታዎች ብንመለከት በልሳኖች የመናገር ስጦታ ጋር በጣም የተቀራረቡ ሆነው እናገኛቸዋለን። በኤፌ

ሶን ፬ ቀጥር ፯ እስከ ፲፮ የተጠቀሱትን ልዩ ልዩ ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኙት ስጦታዎች ብንመለከት ግን በልሳኖች የመናገር ስጦታ በጭራሽ ተጠቅሶ እናገኛም።

2. ለአንዲት ቤተ ክርስቲያን በልሳኖች የመናገር ስጦታ የሚሰጣት አማኝ ስላልሆኑት ሰዎች ለምልክት እንዲሆን ብቻ ነው እንጂ በውነቱ የእግዚአብሔርን የደኅንነት መንገድ በደንብ ያስረዳል ተብሎ የተሰጠ አይደለም። በዚህ ምክንያት ነው በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ሁለት ወይም ሦስት ሆነው በልዩ ልሳን መናገር የተፈቀደላቸው። እንዲያውም ይህንን ሊያደርጉ የሚችሉት በመካከላቸው ተርጓሚ የተገኘ ብቻ እንደ ሆነ ጳውሎስ በመደጋገም አስጠንቅቆአቸዋል። ለልሳኖቹ ትርጉም ሲገኝላቸው የማያምኑ እንዳሉ ሊረዱ ይችላሉ። የሆነ ሆኖ በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ለመተርጉም የሚችል ምዕመን ካልተገኘ እንዴት ብለው ሊረዱ ይችላሉ? በዚህ ምክንያት ነው ጳውሎስ በመደጋገም ተርጓሚ ካልተገኘ በልዩ ልሳን መናገር የለበትም እያለ ያስጠነቀቀው።

በተጨማሪም ደግሞ መገንዘብ የሚገባን በልሳኖች የመናገር ስጦታ ለአማኞች ሳይሆን ለማያምኑ ምልክት ይሆን ዘንድ የተሰጠ ስለሆነ አማኞች በአንድነት ጸሎት በሚያደርጉበት ጊዜ በልዩ ልሳን መሆን የለበትም። ምክንያቱም በጸሎት ጊዜ የሚገኙት አማኞች ብቻ በመሆናቸውና እነርሱም እንደዚህ ዓይነት ምልክት ስለማያስፈልጋቸው ነው። በውነቱ የሚጸልየው ነገር ስለ ምንና

ምን እንደ ሆነ ካላወቁ እንዴት ብለው «አሜን» ሊሉ ይችላሉ።

3. ይህ ስጦታ ማለት በልሳኖች መናገር የተሰጠው ለሁሉ ሳይሆን ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ነው። ቤተ ክርስቲያን እንደ አንድ ሰውነት ትመሰላለች። አንድ ሰውነት ተገቢውን የኑሮ ግዳጅ ለመፈጸም በደንብ የሚሰሙ ጆሮች፣ የሚሠሩ እጆች፣ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላው የሚያንቀሳቅሱ እግሮች፣ የሚያዩ ዓይኖችና ለመናገር የሚያስችሉ ከንፈር እንደሚያስፈልገው ሁሉ አንዲትም ቤተ ክርስቲያን ልዩ ልዩ ስጦታ ያላቸው ምዕመናን እንዲኖሩዋት ያስፈልጋል። አንደኛው በምክር የሚረዳ ሲሆን አንደኛው ደግሞ አስተማሪ ይሆናል። አንደኛው በእምነቱ የታወቀ ሲሆን አንደኛው ደግሞ በሽታን የመፈወስ ስጦታ ይኖረው ይሆናል። አንደኛው የመተርጎም ስጦታ ሲኖረው አንደኛው ደግሞ በልሳኖች የመናገር ስጦታ ይኖረዋል። በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ እንዲት ቤተ ክርስቲያን የተጣለባትን ታላቅ አደራ ታስናውሳለች። ዓይን ከጉደለው ዕውር፣ ጆሮ ከሌለው ደንቆሮ፣ ከናፍር ከጉደሉ ዲዳ እንደሚያደርጉ ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ ምዕመናን ከመንፈስ ቅዱስ በተቀበሉት ስጦታ አንድ ላይ በመተባበር የተጣለባቸውን አደራ ማከናወን እንጂ ሁሉም በአንድነት ሰባኪ፣ አስተማሪ ወይም ሽማግሌ ለመሆን በመፈለግ

የቤተ ክርስቲያኒቱን ታላቅ ተግባር ማሰናከል የለባቸውም።

እዚህ ላይ ጳውሎስ ያቀረባቸውን ጥያቄዎች እና ስተውል?

«ሁሉ ሐዋርያት ናቸውን?» የለም በጭራሽ።

«ሁሉስ ነቢያት ናቸውን?» የለም በጭራሽ።

«ሁሉስ አስተማሪዎች ናቸውን?»

የለም በጭራሽ።

«ሁሉስ ተአምራትን ይሠራሉን?»

የለም በጭራሽ።

«ሁሉስ የመፈወስ ስጦታ አላቸውን?»

የለም በጭራሽ።

«ሁሉስ በልሳኖች ይናገራሉን?»

የለም በጭራሽ።

ጳውሎስ ምን ለማሳሰብ ፈልጎ ነው እነዚህን ጥያቄዎች የጠየቀው? እነዚህን ጥያቄዎች በማቅረብ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ይገኙ የነበሩትን አማኞች በልሳኖች የመናገር ስጦታ የለኝም በማለት እንዳያዝኑና ተስፋ እንዳይቋርጡ በማሰብ እንዲጽናኑ አቀረበ። ክርስቲያኖች ሲባሉ በሙሉ አስተማሪዎች፣ ተአምራት የሚሠሩ ወይም የሚፈውሱ እንዳይደሉ ሁሉ እንዲሁም በሙሉ በልሳን የመናገር ስጦታ ያላቸውም። ምንም እንኳ ይኔንን ስጦታ ሁሉም ቢያገኙም ከመንፈስ ቅዱስ ከሚገኙት ስጦታዎች በሙሉ ዋጋነቱ የመጨረሻ ነው ተኛ ነው። እዚህ ላይ ጳውሎስ የተናገረውን ማስተዋል በቂ ነው።

«ሌሎችን ደግሞ አስተምር ዘንድ በማገባር
አልፍ ቃላት በልሳን ከመናገር ይልቅ አምስት ቃላት
በአእምሮዬ ልናገር እወዳለሁ።»

፩ ቆሮ. ፲፬ : ፲፱ =

ነገር ግን አንዳንዶቻችን «በልሳን እንድንነጋገር
በመንፈስ ከተገፋፋን እንዴት አድርገን ራሳችንን ልንገታ
እንችላለን» እንል ይሆናል። ለዚህ ጥያቄ ጳውሎስ ሲመ
ልስ እንዲህ ይላል፡—

«የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ፤ እግዚ
አብሔርስ የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አም
ላክ አይደለም፤ በቅዱሳንም አብያተ ክርስቲያናት
ሁሉ እንዲህ ነው።»

፩ ቆሮ. ፲፬ : ፴፪ና ፴፫ =

በአንድ ቤተ ክርስቲያን የጸሎት ጊዜ ያለአገባብ
በብጥብጥና በሁከታ የሚካሄድ ከሆነ የዚያች ቤተ ክርስ
ቲያን የጸሎት ሥርዓት የሚመራው በእግዚአብሔር አለ
መሆኑን ልንረዳ እንችላለን። ከላይ እንደ ተጠቀሰው
ሁናቴ የተደረገ እንደሆነ ግን በውነቱ በልሳን አትና
ገሩ የሚሉት አባባል ልክ አይደለም። የሆነ ሆኖ በተ
ጨማሪ ልንገነዘብ የሚገባን የቤተ ክርስቲያን ሥነ
ሥርዓት በሚካሄድበት ጊዜ በአገባብና በአክብሮት መሆን
ይገባዋል።

«በልሳኖች ከመናገር አትከልክሉ፤ ነገር ግን ሁሉ
በአገባብና በሥርዓት ይሁን።»

፩ ቆሮ. ፲፬ : ፵ =

ምዕራፍ ፮ ።

መደምደሚያ።

በዚህች ዓለም ሁለት ታላላቅ ኃይላን ገዢዎች ይገ
ኛሉ። አንደኛው የእግዚአብሔር ኃይል ሲሆን ሁለተ
ኛው ደግሞ የሰይጣን ኃይል ነው። የእግዚአብሔር
ኃይል ጉልህ ሆኖ የሚታየው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ
ነው። የሰይጣን ኃይል ግን ዓለማዊ በሆኑ ነገሮች ላይ
ተግባሩ ሲሰፋፋ ልንገነዘብ እንችላለን። የእግዚአብሔር
ኃይል የሚከናወነው በመንፈስ ቅዱስ እንደ ሆነ ከዚህ
በፊት ተመልክተናል። ሰይጣናዊ ተግባርን ለማስፋፋት
የሚጥሩ የክፋት መናፍስት ሠራዊት ግን በየቦታው በመ
በታተን የሰውን ልጅ ሲያስቱና ሲያጣሉ ይኖራሉ። ታዲያ
እነዚህን የክፋት መናፍስት በመቋቋም እንዴት ንጹሕና
የተቀደሰ ኑሮ ልናመራ እንችላለን? እነዚህን የክፋት
ኃይል በማገድ እንዴት አድርገን ወንጌልን በየቦታው
ልናሠራጭ እንችላለን?

በእውነቱ እነዚህን ታላላቅ ተግባሮች ልናከናውንና
ግቡ ለማድረስ የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው።
በምናደርገው ነገር ሁሉ የዚህችን ዓለም መንገድ መከ
ተል አይገባንም። እርግጥ ነው፡ የእግዚአብሔርን ሥራ
ለማስፋፋት ብዙ ገንዘብ ለማግኘት መጣር፡ የትምህርት
መሣሪያዎችን ማከማቸትና ትምህርትን ለማደራጀት የተ
ገባ ነው። ቢሆንም ይህ መሠረታዊ ዓላማችን መሆን

የለበትም። ከሁሉ ይበልጥ አጥብቀን መሻት የሚገባን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ነው።

«የጦር ሶቃችን ሥጋዊ አይደለምና፡ ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው።»

፪ ቆሮ. ፲፡፬።

ሰውነታችን የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቀደስ (፩ ቆሮ. ፮፡፲፱) በመሆኑ የእርሱ ማደሪያ ለመሆኑ ጥርጥር የለውም። ስለዚህ ሰውነታችንን ከክፉ ነገር ጠብቀን ንጹሕ በማድረግ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ለማከናወን ያቀደውን ተግባር ያለ አንዳች ቅሬታ ሙሉ ፈቃደኛ መሆን ይገባናል። በማናቸውም ክርስቲያን ልብ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ እንደሚያድር የተረጋገጠ ነው። የሆነ ሆኖ አንድ ሰው ክርስቲያን ነኝ ብሎ ሰውነቱ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ካልሆነ በእውነቱ የአፍ እንጂ እውነተኛ ክርስቲያን አይደለም። (ሮሜ ፰፡፱)። ምንም እንኳን ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን መጠን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ብንሆንም አብዛኞቻችን ልዩ ልዩ ምክንያት በመስጠት ከዚህኛ ዓለም ጋር በመስማማትና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ፈቃደኛ ባለመሆን በውነቱ መንፈስን ስናሳዝን እንገኛለን። (ኤፌ. ፱፡፴)። አንዳንዶቹም መንፈስ ቅዱስ የሚላቸውን ባለመቀበልና ቃሉንም ችላ በማለት በውስጣቸው የሚገኘውን ታላቅ የእግዚአብሔር ኃይል ሲያጠፉ ይገኛሉ። (፩ ተሰ. ፭፡፲፱)።

እኛ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ስለ ሆንን እጃችን እርሱን እንዲያገለግል፡ እግራችን ለእርሱ እንዲሮጥ፡ አፋችን ስለ እርሱ እንዲናገርና ጆሮአችን የእርሱን ቃል እንዲሰማ ሙሉ በሙሉ ፈቃደኛ መሆን ይገባናል። የዚህን ጊዜ በውነቱ የዚህችን ዓለም ኃይል በመስበር ክርስቶስ አያሱስ በሕይወታችን ውስጥ ሊያበራና ወለል ብሎ ሊታይ ይችላል። ይህንንም ልናደርግ የምንችለው በመንፈስ በመሞላት መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

(ኤፌ. ፭፡፲፰)።